

LUTHERSK KIRKETIDENDE

INNHOLD

TEMAHEFTE OM LÆRENEMNDA

Lærenemnda - og veien videre /
Splittelsen i Lærenemnda / Hermenutikk
og homofili / Fra bokfronten / Fra bispe-
dømmerådene og Kirkedepartementet

SØNDAGSTEKSTEN

1. påskedag – *Stephen Reid*
2. påskedag – *Bjarte Nese*
1. søndag etter påske – *Hilde Barsnes*

Nå er det tid for å lese
og diskutere innstillingen.

Lærenemnda – og veien videre

Lærenemndas innstilling har nå foreligget en stund. Nå er det tid for å lese og diskutere innstillingen. For egen del prøvde jeg å møte denne boka med størst mulig grad av åpenhet, noe som nødvendigvis måtte inkludere muligheten av å kunne skifte syn. Jeg var for det første opptatt av tekstenes *historiske* bakgrunn i forhold til vår tid: Når de nytestamentlige

tekster så entydig og kategorisk avviser homofilt samliv som i strid med Guds skapervilje, skyldes dette at man ikke kjente til muligheten av et livslangt og jevnbyrdig homofilt samliv slik som vi kjenner det i dag? Derest ønsket jeg å prøve ut gyldigheten av en overgripende *hermeneutisk* tilnærming som legger avgjørende vekt på Jesu møte med mennesker og

hans radikale fokusering på nestekjærligheten.

Når det gjelder de historiske forhold, så skriver de av nemndas medlemmer som ønsker å endre kirkens syn følgende: "Vår tids forpliktende og likestilte homofile samliv mellom mennesker med en grunnleggende homoseksuell orientering, er ikke innenfor tekstenes horisont". Dette er imidlertid en påstand som ikke har støtte i den gjennomgang av homoseksualitet i antikken som Jostein Ådna og Ernst Baasland legger fram i samme innstilling. De godtgjør at livslangt homofilt samliv mellom jevnbyrdige parter forekom i antikken, og at Paulus trolig kjente til dette. Turid Karlsen Seim skriver riktig nok en alternativ fremstilling om samme sak, men hun klarer etter min mening ikke å svekke konklusjonene i Baaslands og Ådnas fremstilling. De som ønsker å endre kirkens syn under henvisning til de endrede historiske forhold, pådrar seg dermed en bevisbyrde som de ikke innfrir.

Størst vekt i argumentasjonen for et nytt syn både i og utenfor Lærenemnda har imidlertid en *hermeneutisk* lesning av bibeltekstene der man vektlegger mer overgripende hensyn, først og fremst Jesu møte med mennesker og nestekjærlighetsbudet. Det er helt nødvendig at vi lar oss utfordre av hvordan Jesus møtte mennesker med respekt og et ønske om å inkludere dem i fellesskapet. Men samtidig fastholdt han kravet om et brudd med synden der det var nødvendig. Hvordan ville Jesus møtt de homofile i dag? Svaret er opplagt: Med forståelse og kjærlighet. Men ville han også ha velsignet et seksuelt samliv mellom dem? Det kan knapt sies å være like opplagt. Ingen ting i tekstene tyder nemlig på det.

Hva så med nestekjærlighetsbudet? Dette fremstår for meg som argumentet med størst sprengkraft for det nye syn. Det er utvilsomt mulig å se seg så blind på bud, ordninger og prinsipper at man ikke får øye på menneskers faktiske livsvilkår. Mange homofiles fortellinger vitner om mye fortvilelse, selvforakt og savn. Det sies gjerne fra konservativt hold at man ikke skal spille nestekjærlighetsbudet ut mot de enkelte bud, og det er en grunn-

holdning jeg deler. Men vi må heller ikke helt harmonisere bildet og ufarliggjøre den utfordring som nestekjærligheten stiller oss overfor når det gjelder å se hva som faktisk tjener et menneske i en konkret livssituasjon der den ideelle løsning, som budet foreskriver, kanskje ikke er innen rekkevidde. En kristen etisk refleksjon må gi rom for den type unntak som livet selv krever.

De i Lærenemnda som vil endre kirkens syn gir imidlertid ingen overbevisende argumenter for at nestekjærlighetsbudet tilsier en generell tilsidesettelse av det bibelske syn på homofilt samliv. Det nærmeste man kommer synes å være argumentet om at homofile ikke kan pålegges å forvalte sin seksualitet etter andre normer enn heterofile. De samme etiske krav må gjelde for alle, sies det. Dette argumentet forutsetter imidlertid at homofilt samliv ikke er i strid med Guds vilje. Der som det derimot er tilfelle, blir det innlysende at ulike mennesker møter ulike krav.

Det savnes i Lærenemnda en refleksjon om nestekjærlighetsbudet i en større samfunnsmessig sammenheng. Jeg tenker her på hensynet til dem som er usikre på egen seksuell driftsretning. Ikke minst i ungdomsårene kan mange oppleve stor ambivalens. Vårt samfunn rommer trolig flere bifile enn entydig homofile. Gitt at heterofilt samliv er den foretrukne samlivsform innenfor rammen av en kristen skapelsesteologi, og det kan det neppe være tvil om, hvordan kommuniserer kirken i samsvar med nestekjærligheten overfor samfunnet som helhet? Det er ikke slik at bare det ene syn kan argumentere med det store bud om nestekjærlighet.

Den som forsvarer homofilt samliv som en allmenn løsning som kirken kan velsigne, utfordres imidlertid før eller siden til å endre nettopp sin grunnleggende forståelse av selve skapelsen. Dette reflekteres da også i Lærenemnda. Mens man for noen år siden argumenterte med at homofilt samliv var et unntak som ikke kunne sidestiles med heterofilt samliv, men som kirken likevel måtte kunne velsigne av hensyn til mennesker i en vanskelig livssituasjon, så er nå argumentasjonen endret.

Det savnes i Lærenemnda en refleksjon om nestekjærlighetsbudet i en større samfunnsmessig sammenheng.

Nå skriver de som vil endre kirkens syn følgende: "Med den viten vi i dag har om homoseksualitet, er det vanskelig å avvise at homoseksualitet også kan tolkes som en *variasjon* innenfor arten menneske. ... Derfor må de samme etiske krav gjelde for alle" (min utheving). Her sidestilles heterofilt og homofilt samliv fullt ut, og det forsøkes gjort innenfor en skapelsesteologisk ramme. Men hvordan kan det la seg gjøre med de bibelske skapelsestekster om kvinne og mann som utgangspunkt? Hvordan vil man heretter kunne argumentere mot kjønnsnøytrale ekteskap med en slik forståelse av skapelsen i bunnen? Alle biskopene, også de som nå utgjør flertallet, er jo fortsatt motstandere av en slik ordning. Jeg kan ikke skjønne annet enn at det her er noe som ikke går i hop. Kan noen i det nye bispeflertallet redegjøre for dette?

For egen del fant jeg ikke argumentasjonen for det nye syn på homofilt samliv, slik dette fremmes i Lærenemnda, som overbevisende. Jeg kan ikke se at man har makttet å fremme nye synspunkt som tilsier at kirken kan fristille seg fra den tolkning av skapelsen som er gitt i de nytestamentlige tekstene. Det er derfor heller ingen grunn for Kirkemøtet til å endre det saklige innholdet i sine vedtak fra 1995 og 1997 om homofilt samliv.

Men andre vurderer dette annerledes. De vil derfor naturlig nok arbeide for at Kirkemøtet fatter nye vedtak i denne saken. Dette er imidlertid ikke en prosess som må forseres. Uenigheten og splittelsen er åpenbart mer alvorlig enn mange gjerne ville tro på forhånd. Det fremgår blant annet av artikkelen til Torleiv Austad, Lærenemndas leder, i dette bladet. Her holdes muligheten for en splittelse av kirken åpen. Biskop Odd Bondevik har sagt at han ikke vet om han kan fortsette som biskop dersom Kirkemøtets vedtak endres. I en slik situasjon kan kirken påføres stor skade dersom vi går for fort fram.

Uansett må det bli slutt på den type retorikk som sier at kirken bør "sidestille de to syn". Dette betyr i praksis at man åpner opp for vigsling av homofilt samlevende til kirkelig

tjeneste. Men det er ikke sidestilling. Dersom Kirkemøtet endrer vedtak, så endrer Den norske kirke sitt offisielle syn. Selvsagt vil ikke noen bli tvunget til å handle mot sin samvittighet. Men to motsatte syn kan ikke begge samtidig få gjennomslag i kirkens ordninger.

Mange er utåmodige i denne saken, og vil gjerne ha en rask avklaring. Det gjelder på begge sider. Men før Lærenemnda leverte sin innstilling har vår kirke egentlig ikke gått skikkelig inn i denne debatten. Bispemøtet starte saksbehandlingen med å forsere fram et vedtak i 1995. Det vurderer nå stadig flere, også blant dem som var med i Bispemøtet den gang, som uheldig. Vi må ikke forhaste oss en gang til.

Samtalen om kirkens holdning til homofilt samliv bør skje på mange nivåer, men først og fremst lokalt, og ikke minst blant prester. Jeg har imidlertid et inntrykk av at man mange steder helt unngår spørsmålet. Det er for mange følelsesmessige og sosiale prosesser som pågår til at man orker påkjenningen. Det er beklagelig. Både prester og lekfolk bør benytte den anledning som Lærenemnda har gitt til å gå inn i en fornyet og fordypet samtale som kan komme bakkenfor slagordene.

Spørsmålet om kirkens holdning til homofilt samliv behøver ikke avgjøres i 2007, og bør det trolig heller ikke. La oss ta tiden vi trenger. En realistisk vurdering tilsier likevel at det Kirkemøtet som blir valgt i vår, kommer til å få denne saken på sitt bord. Da er det viktig at folk vet hvem de stemmer på, utover alder, kjønn og bosted. Bispedømmerådene må derfor sørge for at kandidatene får legge fram sine synspunkt på en rekke viktige saker, deriblant spørsmålet om hvordan kirken skal stille seg til vigsling og velsignelse av homofilt samlevende. Dersom dette ikke skjer, gis det næring til anklagen om at Kirkemøtet lider under et demokratisk underskudd. Det kan ikke være i noens interesse.

Hvordan vil man heretter kunne argumentere mot kjønnsnøytrale ekteskap med en slik forståelse av skapelsen i bunnen?

HALVOR NORDHAUG
hnordhau@mf.no

Temahefte om Lærenemnda

Dette nummeret av Luthersk Kirketidende er et temahefte om Lærenemndas innstilling. Redaksjonen har bedt nemndas leder, professor Torleiv Austad, og en av deltakerne, professor

Otto Krogseth, om å levere bidrag til bladet. Disse to tilhører hver sin gruppering innenfor nemnda hva hovedkonklusjonen angår. Redaksjonen vil med dette takke Austad og Krogseth!

Splittelsen i Lærenemnda

AV TORLEIV AUSTAD

To uforenlige syn

I Lærenemndas uttalelse er det to ulike syn på homofilt samliv. De begrunnes så forskjellig at halvparten av nemndas medlemmer sier at de to syn er uforenlige. Etter disse medlemmers oppfatning dreier det seg ikke om to likestilte syn. Når en ikke kan gå med på det, skyldes det at en ikke kan se at det foreligger noen overbevisende bibelsk begrunnelse for det alternative synet, som betyr anerkjennelse av homofilt samliv. De som står for det synet, argumenterer med at nestekjærlighetsbudet ikke gir grunnlag for "en særegen etisk kodeks" for homofile mennesker som avgrenser deres livsmuligheter i forhold til det som gjelder for alle andre.

Hvorfor er det blitt så stor forskjell mellom de to syn? Det er grunn til å reise spørsmålet på bakgrunn av at det er enighet om at de bibelske tekster som omtaler homoseksuelle handlinger, etter sin ordlyd er klart avvisende til slike handlinger. De aktuelle nytestamentlige tekstene er ikke bare rettet mot kultisk prostitusjon, pederasti eller pedofili. De hører hjemme i en sammenheng hvor differensieringen mellom mann og kvinne, slik den er gitt i skapelsen, innebærer at homoseksuelle handlinger

er å forstå som symptom på frafall og avgudsdyrkelse. Homoseksuelle handlinger er derfor brudd med Guds skapervilje.

Når tekstene likevel tolkes så forskjellig i vår situasjon, skyldes det ulik skriftforståelse. Nemnda definerer skriftforståelsen som en helhetsforståelse av Skriften som inkluderer tolkningsprosessen. I den aktuelle sak dreier det seg ikke bare om ulike tolkningsprinsipper, men først og fremst om ulikt syn på bibelteksternes autoritet i dogmatiske og etiske spørsmål i dag. Forskjellen kommer til uttrykk på en rekke punkter, men aller klarest i synet på nestekjærlighetsbudet, i holdningen til ord av Jesus og Paulus, og i bruken av prinsippet om Kristus som Skriftens sentrum.

I disse - og i enkelte andre spørsmål - er uenigheten så stor at det ikke gir mening å tale om noen velbegrunnet uenighet. Vi ser ulikt på hva som har forpliktende apostolisk autoritet for kirken i denne saken. Slik jeg ser det, har vi i dette tilfellet ikke bare å gjøre med et etisk enkeltspørsmål, men med ulike prinsipielle tilnærminger til kristen etikk. Tolkningen av tekstene om homoseksuelle handlinger gir et mønster for skrifttolkningen (en hermeneutikk) som har betydelige konsekvenser for hvor-

dan en forholder til Skriften også i en rekke andre læremessige spørsmål. Derfor er uenigheten i Lærenemnda så alvorlig.

De som anerkjenner homofilt samliv, ser det som avgjørende for forståelsen og bruken av Skriften at utsagn og holdninger prøves på evangeliet om Jesus Kristus. Dette er en oppgave som hver ny generasjon stilles overfor. I den aktuelle sak er derfor spørsmålet: Hva er en adekvat forståelse av Kristus-hendelsen i møte med homofile? Gjennom det som skjer i noen av fortellingene i evangeliene, "etableres en forståelse av evangeliet", sier ti av nemnda medlemmer. Kristus-hendelsen utfordrer til etterprøving av hva som urettmessig binder og begrenser mennesker, og hva som frigjør til liv i kjærlighet. Ved hjelp av denne bruken av evangeliet vil det være opp til oss å vurdere hva som er rett og god holdning i samlivsetiske spørsmål, og for så vidt også i andre etiske spørsmål.

Det som jeg savner i dette resonnementet, er oppgjøret med den synd som var begått. Dette er en side ved fortellingene om Jesu møte med mennesker som blir borte. Jesus viste en særlig omsorg for mennesker som befant seg i en vanskelig livssituasjon, samtidig som han tok avstand fra de handlinger som strider mot Guds vilje. I sitt møte med overtolleren Sakkeus (Luk 19,1-10), med synderinnen i fariseeren Simons hus (Luk 7,36-50) og med kvinnen grepet i ekteskapsbrudd (Joh 7,53-8,11) la Jesus for dagen en inkluderende kjærlighet, men uten å ignorere den synd som de hadde begått. Han fordømte ikke dem som hadde syndet, men løftet dem fram samtidig som han kunne si: "Gå bort og synd ikke mer fra nå av" (Joh 8,11).

En kan også undres over at de som forsvarer homofilt samliv, bruker evangeliet til å frigjøre seg fra de nytestamentlige tekster som aviser homoseksuelle handlinger. Riktignok gjøres det et forsøk på å hevde at mennesker med en grunnleggende homoseksuell orientering ikke er innenfor de aktuelle bibelteksters horisont, men begrunnelsen for denne påstanden er ikke overbevisende. Hele nemnda sier jo at de bibelske tekster som aviser homoseksuelle handlinger, ikke bare er rettet mot kultisk prostitusjon, pederasti eller pedofili. Den dokumentasjon som viser at homofili i dag ikke

er vesensforskjellig fra det en forbandt med homoseksualitet i antikken, er langt mer overbevisende.

Etter å ha lest begrunnelsen som anføres til støtte for homofilt samliv, sitter jeg igjen med et stort spørsmål: Betyr tydelige bibeltekster så lite? Spiller det ingen rolle at det her dreier seg om tekster som er forankret i en orden i skaperverket, og som er bekreftet av Jesus og Paulus? Det som her skjer, er at evangeliet brukes til å sette ord av Jesus, Paulus og andre nytestamentlige vitner ut av betraktning. Jeg kan ikke skjønne annet enn at dette er en svekkelse av Skriftens autoritet i spørsmål om Guds skapervilje. Det minner påfallende om det som på reformasjonstiden ble kalt antinomisme. Under henvisning til evangeliet konstrueres det en etikk som står i fare for å bli mer tidsriktig enn skriftriktig. Etter mitt skjønn kan ikke kirken godta en antinomisme som bagatelliserer den apostoliske veiledning i viktige spørsmål om kristen lære og kristent liv. Selv om uenigheten i homofilspørsmålet ikke nødvendigvis behøver å skjule eller forvrengte kjernen i evangeliet, berører det også forståelsen av Guds lov, og på dette punkt er nemnda splittet. Den er simpelthen uenig om hvordan lov og evangelium skal konkretiseres på dette området.

Det er også grunn til å stusse over måten nestekjærlighetsbudet brukes på av dem som distanserer seg fra de bibelske skrifers syn på homoseksuelle handlinger. Det argumenteres med at budet åpner nye perspektiver, og at de enkelte bud hver for seg er utilstrekkelige. De har et avgrensende blikk, sies det. Nestekjærlighetsbudet brukes til å ta et oppgjør med dem som vil avgrense homofile menneskers livsmuligheter i forhold til det som gjelder for alle andre. Med en slik bruk av nestekjærlighetsbudet er det lett å se at kristen etikk kan tøyes i svært ulike retninger, alt etter hva som antas å tjene evangeliet. Mot dette synet hevder de ti andre nemndmedlemmene at det hos Jesus og Paulus ikke er grunnlag for å spille nestekjærlighetsbudet ut mot enkeltbudene. De utfyller hverandre. Det er snarere så at de enkelte bud tjener til å konkretisere nestekjærligheten. I ett og samme brev kan Paulus avvise homoseksuelle handlinger (1 Kor 6,9) og samtidig skrive dyptpløyende om kjærligheten som det

største av alt (1 Kor 13). I Jesu og apostlenes undervisning er det ikke grunnlag for å sette tydelighet opp mot kjærlighet.

Til grunn for Paulus' avvisning av homoseksuelle handlinger ligger Hellighetsloven, som er basert på det grunnleggende budet om at "dere skal være hellige, for jeg, Herrens deres Gud, er hellig" (3 Mos 19,2). For så vidt som denne loven gir uttrykk for et anliggende i skapelsestekstene, og det er tilfelle med forbudet mot homoseksuelle handlinger, er den fremdeles relevant som en del av Guds lov, også i den nye pakt. 1 Kor 6,9-11 inngår i en tekst-sammenheng der Hellighetslovens bestemmelser er virksomme. Paulus tar stilling til ulike former for atferd i menigheten som truer dens hellighet. Han legger avgjørende vekt på at omvendelsen til og samhørigheten med Kristus innebærer at en må leve et liv i hellighet. En kan ikke leve som før. "Verken de som lever i hor, avgudsdyrkere, ekteskapsbrytere eller menn som ligger med menn eller lar seg bruke til dette, verken tyver, pengegriske, drukkenbolter, spottere eller ransmenn skal arve Guds rike."

Konsekvenser for kirken

Uenigheten mellom de to gruppene i nemnda kan få vidtrekkende konsekvenser for Den norske kirke. Halve nemnda sier uttrykkelig at to uforenlige syn ikke kan være retningsgivende for lære, ordninger og liturgi. Det betyr at Kirkemøtet ikke kan fatte et vedtak som gir rom for forskjellige ordninger, enten det nå dreier seg en liturgisk ordning for inngåelse og velsignelse av partnerskap eller en praksis som åpner for vigsling, tilsetning og bruk av samlevende homofile i vigsele stillinger i kirken. Dette skaper en tilspisset situasjon i kirken. Det overrasker i grunnen ikke - når en tar i betraktning den teologiske uenigheten som ligger i bunnen.

Situasjonen burde tilsi at de som er interessert i det økumeniske fellesskap i Norge og i samholdet i Den norske kirke, ikke presser gjennom vedtak som likestiller de to syn og gir rom for at begge kan praktiseres i kirken. En slik utvikling vil uten tvil skape størst vanskeligheter for dem som mener at det bibelske syn på homofilt samliv også er forpliktende for kirken i dag. Trolig vil det føre til tilbake-

trekning fra enkelte menigheter og sannsynligvis også til en viss avskalling. En må regne med at noen - kanskje mange - vil gå til en frikirke eller til relativt selvstendige menigheter i rammen av de kristelige organisasjoner. Det vil ikke overraske om en del velger å fornye den såkalte Calmeyergatelinen, som i en sum innebærer at en avstår fra frivillig samarbeid med dem som sier ja til homofilt samliv, men ellers utfører de tjenestelige plikter som stillingen krever.

Siden det er skriftforståelse og skriftbruk med særlig henblikk på homofilt samliv som her står i fokus, skulle det ikke være vanskelig å forstå hvorfor spørsmålet om kirkesplittelse ikke har vært noen hovedsak. Når spørsmålet likevel er berørt mot slutten av uttalelsen, skyldes det vurderingen av alvoret i uenigheten. Ifølge Den augsburgske bekjennelse, art.VII, er det tilstrekkelig for "sann enhet i kirken" at det er enighet om "evangeliets lære" og om "sakramentenes forvaltning". Nemnda er enig om at "evangeliets lære" omfatter forkynnelsen av både lov og evangelium. Hva det betyr i den aktuelle sak, er det imidlertid uenighet om. Vi har ikke samme syn på forkynnelsen av lov og evangelium når det gjelder homofilt samliv. Dette er en belastning for samholdet i kirken. Det springende punkt for oss som luthersk kirke er om gudstjenestefellesskapet sprekker på denne saken. Skjer det, er det etter bekjennelsesskriftene ikke lenger grunnlag for å kunne stå sammen om forvaltningen av nådens midler. En biskop som avviser homofilt samliv, kan da ikke ha gudstjenestefellesskap med en prest som sier ja til homofilt samliv. Og en biskop som aksepterer homofilt samliv, kan ikke regne med å ha gudstjenestefellesskap med prester som har et annet syn. Så dramatisk ville det være om nemnda kort og godt hadde slått fast at uenigheten i homofilis spørsmålet er kirkesplittende i bekjennelsens forstand.

Likevel har ikke nemnda villet bagatellisere alvoret i situasjonen. En har valgt en forsiktig formulering som i oppsummeringens form lyder slik: Uenigheten om skriftforståelse og skriftbruk i den aktuelle sak "behøver ikke nødvendigvis å føre til kirkesplittelse i den betydning at en ikke lenger kan ha gudstjenestefellesskap. På den annen side kan en

ikke utelukke at det kan komme til å skje.” Nemnda sier ikke at homofilisaken ikke er kirkesplittende, og heller ikke at den er kirkesplittende. Men den kan bli det. Det er vel ikke usannsynlig at Kirkemøtet 2007 vil bli en prøve på om dette vil skje.

Inntil videre håper jeg at tenkende mennesker i kirken setter seg inn i og tar stilling til den teologiske argumentasjonen som nå er lagt på bordet i Lærenemndas uttalelse. Kirken er mer tjent med seriøst teologisk arbeid enn med

kirkepolitiske paroler. Når nå halvparten av Lærenemnda bruker evangeliet, Jesu eksempel og nestekjærlighetsbudet til å frigjøre seg fra den skapelsesmessig begrunnede kjønnsdifferensiering og kjønnskomplementaritet, er det grunn til å etterprøve deres argumentasjon. Etter mitt skjønn er den teologiske begrunnelse for homofilt samliv basert på en holdning til de bibelske tekster og den apostoliske tradisjon som undergraver Skriftens autoritet i et viktig læremessig spørsmål.

Hermentikk og homofili

AV OTTO KROGSETH

Mitt utgangspunkt for behandlingen av denne saken i Lærenemnda var stor tvil og usikkerhet. Jeg forsøkte for egen del å balansere en hermeneutisk-liberal skrifttolkning med en heller konservativ kulturtolkning - endog kulturpessimistisk når det gjelder moderne samlivsforhold. Spenningen mellom en hermeneutisk-relativiserende samtidstilpasning og en mer normativt basert samtidskritikk var også et følbart forhold.

Stilt overfor slike avvenninger og spenninger opplever jeg at mange - særlig konservative teologer - gjør det litt for lett for seg når de så ofte atskiller disse to tolkningsaspektene, skrifttolkningen og kulturtolkningen, og i tillegg forstår nødvendige hermeneutiske avveininger som tilpasning til tidsånden. Etter min mening taler mye, både prinsipiell refleksjon og historisk erfaring, for å oppvurdere det hermeneutiske skjønnets rolle i den teologiske etikken. Det forholder seg ikke slik at vi først studerer Skriften og etablerer de skriftbaserte normene for deretter via situasjons- og kontekstanalyse å utforme våre standpunkter. Det hermeneutiske skjønnet, basert på livstolkning og livserfaring,

gjør seg på bestemmende vis gjeldende allerede fra begynnelsen av.

Ett sentralt område der det hermeneutiske skjønnet gjør seg gjeldende i skriftbruken er kontekstualisering. Sammenligningen av dengangskontekst og nåtidskontekst avdekker gjerne en forskjell og en avstand som får ”tolkningsliberale” konsekvenser som virker relativiserende på absoluttistiske og liberalistiske posisjoner. Vi tvinges gjerne til å innse at det som omtales i dengangskonteksten bare tilsynelatende er det samme som det som er utfordringen i nåtidskonteksten. Det som relateres til dengangskonteksten blir vanskeligere å overføre til oss her og nå. Sagt med adresse til homofilspørsmålet: ”deres” forståelsesforutsetninger var annerledes enn ”våre”. Det gjelder skillet mellom homo- og heteroseksualitet som entydige identitets- eller disposisjonskategorier. Forskjellene er også store i familieforhold (patriarkalsk mannsrolle), synet på reproduksjonen, på status, ære og skam, etc.

Altså: erkjennelsen av forskjellighet og kontekstuell betingethet gjør det nærliggende å

anta at det er noe annet apostelen Paulus advarer mot enn det vi kjenner i dag - i hvert fall dersom "det vi kjenner i dag" nærmere kvalifiseres som ansvarlige, trofaste partnerskapsforhold.

Men ikke bare avstanden mellom dengang og nå, også avveiningen mellom hva som er sentrum og periferi i skriftmaterialet preges av det hermeneutiske skjønn. Her er det stort rom for bruk av fornuft og erfaring i tillegg til en ren repetering av kontekst-relative Paulus-uttalelser. Skriftmaterialet er jo svært sammensatt og ofte lite entydig - også de bibelske forfatterne hadde jo forskjellige hermeneutiske tolkningsnøkler, som de for eksempel anvendte til nytolkninger. Avveiningene mellom "relativt" og "absolutt" i skriftmaterialet må bli skjønnspregede, for eksempel når vi må prøve enkeltutsagn og mer eller mindre tidsavhengige uttrykk på troens eller Skriftens sentrum.

Hovedprinsippet i luthersk hermeneutikk og tolkningspraksis er at Kristus er Skriftens sentrum - alt Bibel-materiale må prøves på evangeliet om Jesus Kristus. Dette tolkningsprinsippet tilsier også at Jesus som forbilde og eksempel blir det primære hensyn. Spørsmålet blir: hva tror vi Jesus ville ha gjort, med sin inkluderende og barmhjertige måte å møte mennesker på, særlig de utstøtte og tilsidesatte. Dessuten gir han jo selv det beste eksempel på det hermeneutiske skjønn som må utøves når delene skal måles på helheten, og når de dypere motivasjoner og overordnede verdier skal avveies i forhold til bokstavlig ordlyd og kasuistiske bud og enkelthandlinger. Her lærer vi at hensynet til hva som tjener medmennesket må ha en overordnet verdi og veie tungt i avveiningene og utøvelsen av det hermeneutiske skjønn.

Et tydelig etisk-hermeneutisk skjønn er også implisert i det sentrale skillet mellom Skriftens umiddelbare, ytre, bokstavelige nivå og det dypere verdimeslige nivå eller intensjonsnivå. Det er ikke primært Bibel-utsagnenes umiddelbare ordlyd som gjør dem forpliktende (og forståelige), men de verdimeslige, overordnede hensyn bak. Dette er viktig å påakte både mht kontekst- og sentrum-periferi-forskjellen.

Et viktig perspektiv til: Som idehistoriker har jeg igjen og igjen iaktatt hvordan tekster brukt

som basis for normative og "tidløst gyldige" standpunkter i etikken under endrede betingelser og med skiftende tider taper sin normative kraft. Dette er tydeligvis også Lærenemndas konservative fløy på det rene med, når det gjelder standpunkter i saksområder som kvinneprestespørsmålet og skilsmisse/gjengifte. Men man vegrer seg for å se parallelliteten mellom skilsmisse/gjengifte, der kirken har endret syn, og homofilisjørsmålet, der Skriftens klare ord umuliggjør en endring. Jeg tror ikke det er fornyede skriftstudier som har brakt nytt syn på skilsmisse /gjengifte, men vel så mye det hermeneutiske skjønn i erkjennelsen av hvilke utålelige menneskelige omkostninger det får å følge Skriftens klare ord i en ny tid. Jeg tror en slik erkjennelse vil påvirke det hermeneutiske skjønnet også i homofilisjørsmålet i tiden som kommer.

Jeg innledet denne redegjørelsen med å innrømme stor tvil og usikkerhet ved begynnelsen av vårt arbeid i Lærenemnda. Fremdeles er jeg usikker på enkelte sider, også ved min gruppes argumentasjon (en gruppe som for øvrig rommer betydelige forskjeller). Var vi for neddempe og lite normative i vår vurdering av kjønnsdifferensieringen - ved langt på vei å redusere dens betydning til reproduksjonsaspektet? Kommer vi ikke faretruende nær en flat og tidsriktig likestillingstenkning som gjør homofili til en (gudvillet?) normalvariant i skaperverket? Hvordan vil en slik neddempet normativitet og tilnærmet likestillingstenkning virke overfor utflytende og identitetsforvirrede tendenser i dagens ungdomskulturer? Har vi tilstrekkelig basis til å anbefale en vei som bedre enn en annen for unge med usikker driftsretning og kjønnsidentitet? Har vi kan hende også svekket vår evne til prinsipielt å kunne argumentere for forskjellen mellom partnerskap og ekteskap? Dette er spørsmål det må grubles videre over.

FRA BOKFRONTEN

Willy Pedersen

Nye seksualiteter

Universitetsforlaget 2005

”Nye seksualiteter” er en fagbok om hvordan norsk ungdom utformer sin seksualitet. Forfatteren, professor i sosiologi ved Universitetet i Oslo Willy Pedersen, er ledende i norsk sammenheng når det gjelder empirisk forskning på emnet og var i mange år forsker ved UNGFORSK, senere Norsk institutt for forskning om oppvekst, velferd og aldring (NOVA).

Pedersen nærmer seg fenomenet seksualitet med et uttalt sosiologisk perspektiv. Hans utgangspunkt er at også vår seksualitet påvirkes av den kulturen og det samfunnet vi er en del av. Det dypt intime og personlige formes i et samspill med dem vi samhandler med og dette møtet finner sted i en kontekst som både preger måten vi samhandler på og vår opplevelse og forståelse av disse handlingene. Pedersens prosjekt i ”Nye seksualiteter” er ”... å beskrive hvordan slike møter kan foregå for unge mennesker i dag”.

Det forskningsmessige grunnlaget for boka er studier Pedersen, i samarbeid med en rekke forskere, har gjort av ungdom og seksualitet siden begynnelsen av 90-tallet. Studiene er i hovedsak gjort med utgangspunkt i datasett fra 5 større survey undersøkelser. De viktigste er Ung i Norge 1992 og 2002 og Ung i Norge longitudinell (1992,1994,2000) I tillegg til de kvantitative dataene kommer kvalitative intervjuer med om lag 200 ungdommer.

”Nye seksualiteter” er lett tilgjengelig og fordrer ikke spesiell kompetanse i samfunnsvitenskaplig metode. Boken har litteraturhenvisninger i den løpende teksten og det er et fylldig og informativt noteapparat bak i boken. Pedersen har også funnet en god ballanse mellom statistiske data, utdrag fra intervjuer og forskerens teoretiske perspektiver. I boka kommer derfor ungdommenes egne handlinger og meninger fram, samtidig som Pedersen på en instruktiv måte drøfter betydninger av ulike funn. Det hindrer ikke at det enkelte ganger kan være vanskelig å følge Pedersens vurderinger av de dataene som presenteres. De spørsmål Pedersens tolkninger reiser oppleves likevel ikke som en svakhet, dels fordi Pedersen refererer egne kritikere og dels fordi fremstillingsformen nettopp inviterer leseren til selv å vurdere det materialet som presenteres.

Boka består av 10 kapitler som avsluttes med et nyttig sammendrag. I tillegg kommer et oversiktlig appendiks om de vitenskaplige arbeidene som ligger til grunn for boka og det datagrunnlaget disse bygger på. Boka er også utstyrt med stikkordsliste.

Tematisk kan boka trolig best deles inn i fem hoveddeler. I kapittel 1 ”Seksualitet” gjør forfatteren kort rede for teoretiske perspektiver han har hatt nytte av i sitt arbeid. Kapitlet er

således en rask innføring (s. 16-42) i sentrale teoretikere som har arbeidet med seksualitet fra et samfunnsperspektiv. Her presenteres blant annet Alfred C. Kinsey, William Simon og John Gagnon, Michel Foucault, Anthony Giddens, Queer-teori, Zigmunt Baumann, Georges Bastille og Camille Paglia. Kapitlet er interessant av to grunner: For det første fordi Pedersen ikke bare referere de ulike teoretikerne, men også plasserer dem i forhold til hverandre og for det andre fordi han plasserer seg selv i forhold til dem. Det første kapitlet er med andre ord preget både av presentasjon og kritisk refleksjon. Hardest går kritikken ut over Anthony Giddens og Queer-teori og deres vektlegging av individet som en refleksiv aktør. Etter Pedersens oppfatning tar en her for lite på alvor at vår seksualitet formes av tunge samfunnsmessige strukturer, samt at seksualitet som fenomen omfatter en ikke-rasjonell, mørk erotikk som ikke kan forstås om en kun fokuserer på de bevisste delene av våre liv.

Den mest omfattende delen av boka utgjør kapittel 2-5 ("Usynlig manus", "Intimt medborgerskap" "Ensomme gleder" og "Alltid online"). Her gjennomgår Pedersen forskningsresultat knytte til hvordan majoritetsungdom i dag normalt "gjør" sin seksualitet. I "Usynlig manus" drøfter forfatteren, men utgangspunkt i Simon og Gagnon sitt begrep 'seksuelle script', i hvilken grad ungdommers repertoar av seksuelle praksisformer har endret seg fra 1992 til 2002 og om det kulturelt fastlagte skjema for den rekkefølgen ulike praksiser (som klining, beføling, oralsex og samleie) normalt utforskes i, er forandret. Videre drøftes hvilke faktorer som påvirker den enkelte seksuelle debut (= samleie) og de samfunnsmessige faktorene som kan forklare at debutsalderen de siste 10 årene har sunket både for gutter (18,5 til 18) og jenter (17,7 til 16,7).

Dette landskapet utforskes videre i "Intimt medborgerskap" der Pedersen undersøker hvordan ulike praksisformer som oralsex og analsex har (og ikke har) bredt seg i ungdomsgruppen, og i "Ensomme gleder" (om onani). Statistiske data har imidlertid en begrenset plass i begge kapitlene. Viktigere, og mer interessant, er Pedersens behandling av ungdommers opplevelse og forståelse av seksuell samhandling generelt og disse praksisformene

spesielt. Det gjelder ikke minst når disse relateres til ungdommenes oppfatninger av kvinnelig og mannlig seksualitet. Pedersen påviser hvordan utforskningen og formingen av ungdommenes seksualitet har en klar kjønnsdimensjon, samtidig som det kjønnsmessige skillet mellom det en tradisjonelt oppfatter som maskuline og feminine egenskaper synes å forsvinne. Det kommer til uttrykk i måten kvinner i sin seksualitet lever ut det som tradisjonelt er blitt oppfattet som maskuline kjønnsrolletrakk (å ta initiativ og å klart formulere egne behov og lyster) og i hvordan unge gutter i økende grad uttrykker avsky for den seksuelt sultne og krevende machomannen og i stedet er orientert mot kvinnenens seksuelle nytelse (eller snarere er bekymret for at hun ikke skal nyte det).

I to kapitler ("Hybride maskuliniteter" og "Dyd i ars erotica") behandler Pedersen hvordan seksualitet i dag kommer til uttrykk blant minoritetsungdom. Her gjennomgås blant annet måter unge gutter med innvandrerbakgrunn utformer sin maskulinitet på og hvordan muslimske jenter forholder seg til, og lever ut, sin seksualitet. Symptomatisk nok er det primært her religion og religiøst- og kulturelt forankrede normer undersøkes som en viktig faktor. Det er uheldig, for det oppleves som en svakhet ved resten av boken at ungdom med majoritetsbakgrunn i langt mindre grad kommer til ordet med sine refleksjoner rundt kulturelt forankrede verdier og normer. I kapitlet 9 trekkes riktig nok dette området inn i forbindelse med Pedersens studier av ungdoms anger på sex de frivillig har deltatt i, men uten at den gis et substansielt innhold.

Kritikkene av Giddens og Queer-teori kommer tydeligst til uttrykk i kapittel 8 "Skeive liv". Her foretar Pedersen, på empirisk grunnlag, en interessant problematisering av antakelsen om at vi ser en utvikling der vår seksuelle identitet i stadig stigende grad er flytende og der den enkelte seksuell orientering i minkende grad er rettet mot ett kjønn. I det hele behandler Pedersen seksuell identitet på en måte som kaster viktig lys over hvordan seksuallivet arter seg for ungdom med en gjennomgripende homofil legning (handling, identitet og følelser). Han gir også slående eksempler på hvordan utbredte homoerotiske

handlinger blant unge jenter - som det å kline åpenlyst med andre jenter på fest - egentlig er handlinger beregnet på et mannlig heterofilt blikk. Disse handlinger gjøres derfor bare offentlig, etter som de uten mannlige tilskuere oppleves av jentene selv som noe de ikke identifiserer seg med.

De to siste kapitlene ("En mørkere side" og "Seksuell kapital") tar for seg seksualitetens skyggesider. Det første omhandler, i tillegg til drøfting av fenomenet anger, også ulike overgrepssituasjoner barndom og ungdom kan komme opp i og hva som kjennetegner disse. Det siste fokuserer på ungdoms salg av sex. I begge kapitlene møter en sårbar ungdom med et problematisk forhold til rus. For alle studiene Pedersens presenterer i boken gjelder det at han både i innhenting og i tolkning av data har forsøkt ikke å la seg styre av politisk korrekte oppfatninger på feltet. Med en viss rett kan en likevel si at dette kommer klares til uttrykk i disse kapitlene. I begge påviser Pedersen hvordan både overgrep og prostitusjon kan anta ulike former og at begge fenomenene derfor representere ulike typer erfaringer. Det gir viktige perspektiver som åpner for en dypere forståelse for de ungdommene som gjør slike erfaringer, men representere samtidig en fare for å relativisere utsatt ungdommers traumer. Pedersen påpeker denne faren selv. I kapitlet om salg av sex er det er likevel litt uklart om det bare er disse ungdommenes livssituasjon som fremstår som trist i det bilde Pedersen tegner eller om det også gjelder måten de lever ut sin seksualitet på.

Hva er det boka ikke behandler? Boka gir ikke innblikk i hvordan ungdom som aktivt definerer seg som del av kristne ungdomsmiljøer gjør sin seksualitet. For den typen empirisk kunnskap er en fortsatt henvist til Åse Røthings *Sex, kjønn og kristentro*. Willy Pedersens bok gir innblikk i seksualitet i en spesiell fase og i viktige endringer i forståelse av seksualitet i samfunnet. Hvordan seksualitet forstås i andre livsfaser og under sosiale rammen som forplikter oss på andre måter enn ungdommens barnløse parforhold, er også i stor grad utenfor bokas horisont. "Nye seksualiteter" drøfter også i beskjeden grad hvordan ungdom bør leve ut sin seksualitet, selv om

enkelte normative slutninger ligger synligere i teksten enn andre.

Det hindrer ikke at boken bør leses. "Nye seksualiteter" er med sine 363 sider en viktig og solid faglig forankret bok om ungdom og seksualitet i dagens Norge. Den er følgelig nyttig både for dem som ønsker å forstå hvordan ungdom utvikle og realisere intime relasjoner og seksualitet, og for dem som ønsker en generell innføring i hvordan vi, i det mest private, formes av de rammene og fortellingene som møter oss i samfunnet og kulturen.

*Espen Schjetne
Stipendiat, MF*

SØNDAGSTEKSTEN

Stephen Reid, Bjarte Nese og Hilde Barsnes

1. påskedag

16. april 2006

Joh.20.1-10

Det blendende lys

Første påskedag er fremfor noen dag i kirkeåret dagen der lyset bryter frem i all kraft gjennom mørket. Aldri har mørket vært så mørkt og aldri lyset så lyst. Det er en spennende dag i kirkeåret der menighetens lovsang og tilbedelse er mer passende enn noen gang. Men det er ikke bare i selve beretningen fra Jerusalem som har kontraster. Kontrasten er mer påtagelig i forhold til tekstenes styrke og våre faktiske liv - slik vi reelt opplever dem fra dag til dag. På den ene siden har vi det blendende lys av den oppstandne Kristus, på den andre siden våre hverdager - som visstnok har lys og skygge, men aldri en slikt flomlys! Denne dagen kan gi oss så mye mer enn en hyggelig høytidsstund. Den kan åpne våre øyne for det store og grense-sprengende perspektivet som våre liv og våre menigheter er omsluttet av. Jesus er oppstanden! Ja, han er sannelig oppstanden! Halleluja!!

Detaljer i teksten

Før vi drøfter forkynnelsen av prekenteeksten, ser vi på noen detaljer i teksten:

v1: regnet på hebraisk vis var søndag morgen den tredje dagen etter korsfestelsen (omtrent

som når vi sier det 21.århundre om vårt århundre). Første dag i uken startet lørdag kveld etter solnedgang - da sabbaten var ferdig og varte til søndag kveld. Av dette har kristne (og hele den vestlige kultur) søndagen som helligdag - oppstandelsesdagen - den første dagen (i uken) - noe nytt bryter frem. Gravhulesteinen som var tatt bort (som det finnes mange av enda) var ofte betydelig i størrelse og tyngde - og det trengtes ofte flere mann for å flytte den.

v2: "den andre disippelen" referer trolig til evangelisten Johannes - eller så sier i hvert fall gammel kristen tradisjon. Tradisjonen tro var sannsynligvis Jesu nære venner i sørgeuken - syv dager med sørgetid da man holdt seg inne. En kvinnes vitnesbyrd ble ikke juridisk regnet for spesielt mye verdt i jødisk tradisjon på denne tiden, enda mindre i gresk-romersk forvaltning. Men i evangeliene har kvinnes vitnesbyrd en tydelig plassering.

v6: det er tro mot tidligere karakterbeskrivelse at Peter "braste" inn i gravhulen, mens "den andre" holdt seg utenfor (til å begynne med). At likklærne var tatt av og at det pertentlige uttrykket "sammenrullet" brukes - peker også på noe helt annet enn likrøveri.

v8: med teologisk tyngde bruker Johannes igjen begrepet "se" og "tro". Fra bl.a. dette legger østkirken stor vekt på det å "skue" Gud som det ytterste gode. (annet eks: 1. Joh 3,2: Når

vi skal se ham "som han er".- også Johannes!)

Forkynnelsen av Kristi oppstandelse

Å forkynne oppstandelsens realitet til et folk som betviler eller forneker Guds eksistens kan oppleves like utfordrende som Paulus' erfaring på Areopagos - der han forkynnte den eneste eksisterende Gud, den treenige Gud, midt i et mekka for polyteisme. "Han var rystet over å se deres avgudsbilder" og "Disse uvitenhetens tider har Gud båret over med, men nå befaler han alle mennesker hvor de enn er, at de må vende om." (Apg 17) En fersk undersøkelse utført av Norsk Respons for A-magasinet viser at kun 29 prosent av nordmenn tror på Gud. Blant disse 29 prosent er det også mennesker av annen religiøs tro enn den kristne. Det er tilsynelatende færre enn 29 prosent i Norge som tror på den kristne Gud.

Troen på Gud skal ha sunket de senere år (1986:57%, 1992: 50%, 2006 : 29%).

Dersom disse undersøkelsene har noe hold i seg betyr det at 3 av 4 nordmenn på det mest grunnleggende vis som kan tenkes forneker kirkens tro. Det er ikke blant disse som vi finner den jevne kirkegjenger - men det bør være hold for å si at et sterkt flertall av de som kommer til kirken i forbindelse med høytids-handlinger eller livets ulike overgangsritualer ikke tror på Gud. Som norsk folkekirke står vi derfor overfor en sterk utfordring når vi skal holde frem troen på Gud og de fundamentale kristne trossannheter. Blant slike sannheter står 1.påskedags budskap - Jesu oppstandelse i en særstilling.

For å sette saken litt i perspektiv: Dersom ikke Jesus ble levende igjen etter å blitt korsfestet og drept, så er et vesentlig hovedpunkt i de nytestamentlige evangeliene løgn. Sto ikke Jesus opp så har kirken i nesten to tusen år basert sin tro på den oppstandne Kristus på myter. Sto ikke Jesus opp så var Jesu apostlers frimodighet også i deres martyrium ikke motivert av annet enn viljen til å holde verden for narr og å holde fast på eventyr og påfunn. Deres liv ble radikalt endret og de dro ut i all verden med det glade budskap - uten at budskapet hadde hold i virkeligheten - men var bare fiksjon. Anker-argumentet til Peter i hans store tale på pinsedag ville også da ha vært påhitt: "Derfor så han inn i fremtiden og talte

om at Messias skulle oppstå. Han er det som ikke ble i dødsriket, og det er hans legeme som ikke skulle gå til grunne. Gud oppreiste denne Jesus, og vi er alle vitner om det." (Apg 2,31f) Det er ikke rart at Paulus med skarp penn anførte at "Men er Kristus ikke stått opp, da er vårt budskap intet, og deres tro er meningsløs." (1.Kor 15,14) Om noe så står og faller den kristne kirke på dette. Derfor er det også selvfølgelig med i vår trosbekjennelse.

En annen lov

Oppstandelsens historiske realitet er og blir vesentlig og avgjørende for troverdigheten for hele kirkens eksistensberettigelse. Uten den blir kirken et samfunn til minne om en som for lenge, lenge siden levde. Men slik er det ikke! Tvert om! Vi blir i påskens sterke påminnelse om Jesu lidelse, død og oppstandelse år etter år utfordret på at det finnes en annen grunnlov i tilværelsen enn den lov som kontinuerlig omgir oss. (En slik "annen grunnlov" referer C.S. Lewis til i serien om "Narnia" da løven Aslan dør for at svikerer Edmund skal kunne bli satt fri fra den onde heksa. Denne referansen er fersk i manges hode fordi filmen om Narnia nettopp har rullet over kinolerretene over hele verden. Den annerledes grunnlov kommer frem i at Aslan står opp igjen fra døden og sier at det finnes en annen eldre og sterkere lov enn heksas mørke magi).

Vår kontinuerlige læring forteller oss at alt som nå "er" - skal en gang bli "var". Alt som lever skal dø. Og alt som dør forblir dødt. Punktum. Vi kan saktens tale om "våren" da liv ser ut til å vokse frem igjen etter en dødens vinter - men samtidig vet vi at dette bildet halter meget sterkt. Det som tilsynelatende kommer til liv igjen på våren etter "dødens" vinter har i realiteten aldri dødd - bare tilsynelatende. Derfor kan slike bilder skape misforståelser. For Jesus døde virkelig. Helt og fullt. Totalt. Gav alt. Uten at han gjorde det så sto han jo heller ikke opp fra døden. Og uten at han døde og sto opp så var også forsoningsverket på Golgata kors kun et skuespill. Vi står igjen med det absurde - det som sprenger vår virkelighetsoppfatning og alle slags erfaringer i den naturlige verden : Jesus levde helt og fullt som ingen andre har levd - han døde fullstendig og den samme Jesus ble reist opp til live.

Historisk og aktuelt for oss

Det har vært min intensjon å blottstille (denne absurde) hendelsen så isolert og nakent som mulig. I kjernen av den kristne tro ligger det en absolutt "over"-naturlig erfaring. Min hensikt er å åpne opp for et skarpstilt fokus på essensen av det vi som kirke må holde fast ved i møte med en kultur og åndskamp som frister oss til å tone ned det som for tanken er så anstøtelig. Det hadde også vært fullt mulig å gjort historisk-vitenskapelig rede for at Jesu liv inkludert oppstandelsesberetningen er minst like sterkt historisk bevittet som at keiser Nero eller for eksempel filosofen Platon i det hele tatt levde. Men det er ikke nødvendigvis veien å gå for forkynnelsen utfra denne teksten. Det spørsmålet som heller reiser seg med full eksistensiell tyngde er 'hvilke betydning har det for oss og våre liv dersom oppstandelsen virkelig er en realitet? Hva betyr det for våre store og små valg i livet dersom vi tar utgangspunkt i at vår egen meget begrensede erfaring og forståelse om hva som går an og ikke går an når det gjelder liv og død - ikke dekker hele virkeligheten - men at Guds virkelighet som vi bare kan ane rekkevidden av - også har i seg realiteten at i Kristus er noe så absolutt som døden overvunnet?

For Jesu disipler kom denne realiseringen som et voldsomt sjokk. Alt hadde gått galt. Alt hadde gått i knas. Livet slik de hadde drømt om hadde blitt borte på en torsdags natt og påfølgende langfredag. Vår tekst vitner om at de var fremdeles i sjokk og sorg over dette, da deres begrensede virkelighetsforståelse ble splintret av noen kvinners overraskende melding om at noe hadde skjedd. Også vi - til hverdags - er preget av den begrensede virkelighetsoppfatning. Vi er preget av vår egen erfaring og av kulturen og samfunnet vi lever i og vi regner ofte ikke med til hverdags at Guds virkelighet er grensesprengende hinsides det vi har mulighet til å begripe. Vi ser begrensninger. Gud ser muligheter. Vi ser lukkede dører. Gud ser mulige veier å gå. Vi ser død. Gud ser oppstandelse og liv. For Jesu disipler forandret dette grensesprengende nye perspektivet hele deres livssituasjon. Det de trodde var tapt - var gitt dem tilbake i n.te eksponent. Det er derfor vi ser at den aller første kristne kirke som raskt spredte seg til hele Romerriket

og videre hadde slik en voldsom indre kraft. Ingen sosiologiske teorier eller historiske begrunnelser kan redegjøre for den livskraft som den kristne kirke hadde uten å ta med troen på den oppstandne Herren Jesus Kristus. En kirke som søker identitet, retning og styrke trenger å gripe fast i det samme utgangspunkt - og la den grensesprengende realitet som dette innebærer få gjennomsyre de visjoner og strategiske valg og som gjøres gjeldende. Dersom spørsmålet om Jesu oppstandelse gjøres til et for så vidt hyggelig teologisk drøftingsspørsmål for spesielt interesserte har vi tapt - for mye.

Men spørsmålet er like legitimt å reise i forkynnelsen over denne tekst for den enkelte av oss som for oss som kirke. I forkynnelsen kan vi mer enn å gjenta at Jesus (historisk) har oppstått - vi må holde frem at Gud som reiste ham opp er Gud i dag. Gud som vil liv er Gud i våre liv. Han er Gud midt i vår menighet. Hva det betyr konkret for den enkelte person og den enkelte menighet er sikkert svært varierende - det har å gjøre med den enkeltes livskamp å gjøre. Men det åpner for en håpsdimensjon og en trosdimensjon inn i våre livs mange ulike bekymringer og motganger. Det er en forkynnelsen som går på klingingen av livet slik det faktisk er. For det er en ulykke dersom vi først og fremst forholder oss til påskens oppstandelsesbudskap som en stemningsfull høytidsfortelling "som vi så gjerne hører igjen neste år". Tvert imot er denne dagen en mer "eksistensielt dirrende" dag enn de fleste andre. Med ord fra Taizé : "Nattens mørke er ikke mørke, Gud for deg, som dagens klare lys skinner natten". Også mitt mørke. Også min natt.

Velsignet påskehøgtid! Jesus er oppstanden!

STEPHEN REID
Høgskolelektor ved
Høgskolen i Staffeldtsgate

2. påskedag

17. april 2006

Lesetekstar: Sal 16, 8-11 og 2.Kor 5, 14-21

Preiketekst: Joh. 20, 11-18

Eit fornya vennskap

Det å møte igjen ein gammal venn, etter fleire år utan nevneverdig kontakt er alltid triveleg. Fort finn ein ut at det meste er som det var, og tonen er hjarteleg. Men det kan også vere mykje som er endra. Begge har utvikla seg slik at ein må "finne" kvarandre på nytt.

I preiketeksten møter vi ei trist og nedbroten Maria Magdalena. Jesus er død, og vennskapet mellom dei er berre eit minne. Når Jesus møter ho gråtande ved grava, får vennskapet nytt liv. Men relasjonen deira er annleis. Jesus er stått opp frå dei døde. Ho ser den himmelske Jesus, den oppstandne Herre, og bryt ut: Eg har sett Herren! Vennskapet er blitt fornya og ho blir den første til å vitne om Jesus - oppstått.

Ordet frigjer

Eit typisk trekk i evangeliet etter Johannes er at menneska misforstår Jesu bodskap og teikn. I Jesu samtale med Nikodemus (kap 3) misforstår han Jesu bodskap fullstendig. Han er nær barnsleg på tross av at han er ein lærar for Israel. Maria trur for øvrig at nokon har tatt Jesu kropp når ho finn grava tom. Dermed trur ho det er gartnaren som kjem og snakkar med ho. Ho tenker som eit menneske og misforstår det ho ser fordi auga hennar er lukka. Ein dualisme mellom det jordiske og det himmelske - eit over og under - er ramma i heile evangeliet. Det platonske verdsbiletet, og motsetnaden mellom form og materie dannar eit nyttig bakteppe for å forstå Johannes. Menneska er bundne til det jordiske. Maria sine auge vil difor forbli lukka heilt til Gud opnar dei. Emmaus - vandrarane i Lukas 24 skjønar heller ikkje at det er Jesus som går saman med dei, før han ber takkebøna og bryt brødet om kvelden. *Synet* av Jesus er altså ikkje i seg sjølv nok til å forstå. Men det er *Ordet* som opnar auga til både Maria og Emmaus - vandrarane.

"Maria"

Jesus seier "Maria", slik berre Jesus kan, og ho forstår kven han er. Likevel er det orda i vers 17

som får ho til å respondere "Eg har sett Herren". I vers 17 vert Maria avvist når ho vil ta på han: "Rør meg ikkje". Denne avvisinga gjer assosiasjonar til måten Jesus svarar mor si ved bryllupet i Kana. Jesus begrunnar denne ufor-skamma framferda med at timen ikkje er komen. Her i kap. 20 begrunnar han avvisinga si med at han enno ikkje er stige opp til Faderen. R. Alan Culpepper (Anathomy of the fourth gospel s 144) foreslår at Jesus svarar slik fordi Maria misforstår enno ein gong. Ho vil ta på han fordi ho trur at han er den lærar og meister som ho kjenner. Hittil har ho berre sett den jordiske Jesus. Men Jesus møter ho no som den oppstandne, og avviser ho fordi relasjonen deira frå no av er endra. Jesus er i ferd med å stige opp til Faderen. Forholdet mellom Jesus og dei truande skal framleis vere nært, men mindre direkte eller fysisk. Gjennom Parakleten skal fellesskapet bli enno djupare (14,15-). Jesus oppmodar ho heller om å gå til brørne sine og fortelje om at Jesus skal stige opp til Far sin som og er hennar Far, hans Gud og hennar Gud. *Desse* orda opnar auga hennar slik ho skjønar fullt ut. Sidan han er stått opp, kallar han læresveinane for brørne sine (for første gong), ettersom dei no er blitt Guds barn. Maria følgjer no spontant Jesu oppmoding. For ho er blitt eit vitne til at Jesus har stått opp. Ho har sett Herren, og det vitnar ho om. Ved at Jesus har gitt ho syn, har Jesus latt ho bryte ut av det jordiske, og gitt ho eit glimt av det himmelske. Gud har gjennom sitt ord gitt ho lyset - frelse. Ordet er ikkje berre blitt menneske (Joh 1,1), det blir også gitt *til* eit menneske for å gjere fri. Slik er det ei kopling mellom Juledag og Påskedag. Gud bryt grensene mellom det jordiske og himmelske gjennom Ordet.

Parallell

I kap. 20 og 21 vert trådane i evangeliet trekt saman. Maria og læresveinane som har misforstått, skal no forstå bodskapen. Tekst-avsnittet er ei kraftfull fortjeljing om Jesu møte med enkeltmennesket. Det er vert å merke seg at medan alle evangelia fortel om kvinnene som kjem til den tomme grava, er det berre Markus og Johannes som fortel denne historia. Markus (16, 9-11) er dessutan meir kortfatta. Når Maria vitnar til læresveinane trur dei ho

ikkje heller. (Mark 16, 11). Dette står det ingenting om i Johannes. Mark 16 9-20 er dessutan vanskeleg tekstkritisk, ettersom dei viktigaste handskriftene sluttar med vers 8. Framstillinga i Johannes gjer den til ei av dei flottaste og sterkaste historiane i Det nye testamente.

Til preika

Det som skil andre påskedag frå første, er at påskebodskapan blir personleg. Påskedag feirar vi oppstoda; han lever! Andre dagen skal føre bodskapan vidare. Det at "han lever" betyr noko for det enkelte menneske slik det gjorde for Maria. Det bør fokuserast på Jesu møte med den einskilde, og *felleskapet* med Gud. Dette er for øvrig moment som kollektbøna for dagen tek opp. Ut over dette er Jesu møte med Maria så innhaldsmetta at det fleire innfallsvinklar er moglege.

Nokre døme:

-Gud møter menneska. Jesus møter Maria med spørsmåla: Kvifor græt du, kvinne? Kven leitar du etter? Han har omsorg og trøstar. Han er merksam på behov og kjensler. Han kjenner oss, gjer seg til kjenne og kallar oss ved navn slik han sa "Maria". Gud er nær, sjølv om vi ikkje alltid merkar det. Maria registrerar ikkje at den oppstandne står der før Ordet hans opnar auga hennar.

-Menneske sitt møte med Gud. Livet kan bli nytt. Ved å sjå Gud, får vi ein himmel over livet vårt. Livet blir sett inn i ein djupare samanheng. Scenen med Maria viser eit møte mellom den allvitande og eit menneske med begrensa dvs "jordisk" forstand. På tross av all forstand og fornuft treng vi Gud.

-Maria blir omvendt. Scenen kan lesast som ei forteljing om Maria si omvending. Omvendinga kom ved Jesu ord. Trua er heilt avhengig av han.

-Sorga skal bli til glede. Han viser omsorg for alle sørgande. Maria græt, og sørga over Jesus. Han møter ho då med evangeliet som kan forvandle sorg til glede. Bodskapan om oppstoda har kraft til å skape liv på tross av døden.

-Samanhangen mellom "Eg har sett Herren" og "Gå og fortel". Bodskapan skal ikkje lenger haldast hemmeleg. Ordet skal bli gitt til alle menneske. Det ligg ei oppfordring til misjon i teksten. Maria vitnar om Jesus til læresveinane.

Elles er det ein kjend sak at det er blitt "blest" rundt Maria Magdalena i kjølvatnet av "Da Vinci koden". Dette har mange fått med seg, og det kan vere verdt å nevne. For David Brown hevdar blant anna at Kyrkja med overlegg har sverta Maria sitt omdøme, og gitt ho ein mindre sentral rolle i krinsen rundt Jesus enn det som var tilfelle. Sentral eller perifer; så er ho i Johannes evangeliet det første vitnet til den oppstandne Kristus. Det er ikkje ei rolle heilt utan relevans.

Salmar

Salmar for dagen er å finne i NOS: Påsketida (166-196). Mange av desse salmane er kjende og populære. Eg trur at det blir forventa tradisjonelle salmar i påsken. Uansett er det dagen for lovsong! Ønsker ein å finne andre salmar er det mogleg å bruke nokre misjons-salmar: NOS 716, 514, 525. Det er grunn til å peike på nr. 191 (Han er oppstanden) og særleg 175:

"Åpen ligger graven!
Hun som gråt i haven,
fikk sin mester se!
Hun har brakt hans venner
dette ord som ender
all vår sorg og ve:
"Hør fra Gud hans påskebud,
Jesus lever! Han, vår glede,
har er her til stede"

BJARTE NESE
Garnisonsprest i Sør Varanger

1. søndag etter påske

23. april 2006

Prekentekest Sal 116,1-9

1 Kor 15,12-21

Joh 21,1-14

Jeg elsker Herren... for han hørte meg da jeg tryglet og bad.

Det er viktig og godt og bli møtt når en har det vanskelig, og at noen hører på en.

Når en opplever at livet er krevende, gjerne så krevende at det så vidt går rundt, er ensomhetsfølelsen rett rundt hjørnet. Selv om man også kan ha mange rundt seg, er og blir smerten vår egen, og alt det komplekse vi møter på vår vei, kan oppleves som uhåndterlig. Da er det vi trenger å møte noen som tar oss på alvor, som lytter og vender øret til. Noen som ikke prøver å fikse livene våre, men som går med og viser vei gjennom det som er vanskelig. Menneske som ved å gå med, gir håp på veien, og vitner om at det finnes liv også på den andre siden. Salmisten forteller om at han tryglet og bad, at dødens lenker snørte seg om han, og dødsrikets redsler grep han. Han forteller om å være på den eksistensielle kanten av stupet, og at han fant bare nød og sorg. I vår tid ville vi kanskje si at han hadde det tungt og at han var deprimert. Det er ikke mange mennesker som ikke i løpet av livet opplever en form for eksistensiell krise. I mitt arbeid med tenåringer og ungdommer er tema ikke sjelden at livet oppleves som nød og sorg, at det oppleves for stort eller lite. Den ballast de har er så liten, for de har ennå ikke et hav av andre erfaringer å trekke på. Barn, ungdom og voksne alle er kjent med også de tunge tankene, om enn i varierende grad. I slike situasjoner blir livet enda mer skjørt og sårbart. Det er 1. søndag etter påske, og vi er midt i festtiden og jubelen etter oppstandelsen. Vi møtes av denne teksten med så sterke kontraster. Vi kommer med livene våre og erfaringene våre på godt og vondt, og møter livets Gud, og oppstandelsens jubel. Så snur kanskje ikke alt like fort i det virkelige livet, som i denne salmen. Men opplevelsen av å kjenne at det letter, at livet, friheten og gleden får større plass etter lange prosesser, kan vi kjenne igjen. Lysten etter å takke de som gikk sammen med oss, er ofte stor. Takknemligheten ligger dypt i

hjerte og har kort vei til lovprisningen. "Herren, bevarer de umyndige, og kom meg til hjelp når jeg var svak. Fall til ro, min sjel, du reddet mitt liv fra døden, mitt øye fra gråt og min fot fra fall. Jeg får vandre for Herrens åsyn i de levendes land."

Salme 116

Denne salmen er kategorisert som en individuell takkesalme. Den har klagen i seg, og kan ligne oppbygningen på en klagesalme, men det er takken og lovprisningen som dominerer, og derfor kommer den i kategorien for takkesalmer. Det er ikke alltid så lett å skille mellom klagesalmer og salmer som handler om tillit og å stole på Gud, eller takkesalmer og lovprisningssalmer. De inneholder ofte et brått skifte mellom klagen og en konklusjon knyttet til lovprisning og takk for guddommelig hjelp. Lovprisningen er ofte i fortid, der salmisten takker for hjelp som allerede er blitt gitt. Det er to forklaringer til dette:

1. Hele salmen er skrevet som en fortelling om en vanskelig situasjon som en har fått guddommelig hjelp til å komme igjennom, og salmisten takker og lovpriser for at dens bønn har blitt hørt.

2. Mellom at klagen har blitt uttrykt og takken, har salmisten hørt fra en kultisk profet eller prest om et frelsesorakel, der Gud lover å fri ham ut, og så sikker er han på den lofte frelse, at han priser Gud som om det allerede var skjedd. Problemet med den siste teorien er at det er ikke så ofte en hører om slike orakel i klagesalmene.

Septuaginta deler salmen i to, vår tekst vers 1-9 er salme 114 og vers 10-19 er salme 115. Salmen har helt klart to hoveddeler. Videre er strukturen i første del: Vers 1-4: Salmistens smerte og fortvilelse. Vers 5-9: Guds hjelp og frelse. Del 2: Vers 10-14: Salmistens tro og løfte. Vers 15: Hans lojalitet og løfte.

Vers 1-4 har store likhetstrekk med Sal. 18:2-7a.

Vers 1: Jeg elsker Herren fordi han hørte meg og til vers 10; jeg trodde på Gud fordi....

Vers 3-4: Israelittene hadde ikke noen klar tro på noen liv etter døden før på slutten av den gammeltestamentlige periode, men de trodde på en slags skyggetilværelse etter døden, og presenterer det som en blek refleksjon av livet

på jorden. Jes. 14:9, Det var en klar kontrast til livet som blant annet innbar god helse. Derfor hadde man også den tro at, at ikke bare de døde, men også de som var alvorlig syke, var i det mørke land. Å, gå inn i dette landet betydde ikke bare slutten på livet, men også opplevelsen av Guds nærvær, da det tidlige israelittiske syn var at den eneste måten Gud kunne frelse mennesker på var i forhold til livet på jorden. Derfor var redselen for mørket ikke bare en redsel for død eller sykdom, men også for å bli avstengt fra Guds kjærlighet. Vers 7: Fall til ro igjen, min sjel. Når noen sultet av hunger eller redsel, trodde man at sjelen hadde "forlatt" dem. Når personen kom seg, kom sjelen tilbake. Salmisten forsikrer sin sjel om at det er trygt å vende tilbake, etter den redselsfulle opplevelse. Sal. 23:3, 1, Dan.10:17. Vers 9: "i de levendes land" er en indirekte referanse til tempelet og tempelet er i salmelitteraturen Guds sted.

Preken

Påskan er full av kontraster og livet er fullt av kontraster. Sorg og fortvilelse vendes til glede og takknemlighet. I tekstene for denne søndagen møter Jesus disiplene igjen etter at han har stått opp igjen fra graven. Det er et godt møte, og han gav dem mat. Ingen torde å spørre ham hvem han var, men de visste det var Herren. Korinterbrevsteksten slår fast at dette var en sann oppstandelse, at Jesus virkelig stod opp fra graven. Den fokuserer på hvor sentralt dette er for oss, at dersom Kristus ikke stod opp, da er vårt budskap tomt og vår tro tom. Hvis vårt håp til Kristus bare gjelder for dette livet, er vi de ynkeligste av alle mennesker. Salmisten tar oss med på hans reise fra den ytterste fortvilelse og mørket til livet og gleden over at Gud har hørt hans bønn og fridd han ut.

Sorgen vendes til glede!

Hva er godt budskap til moderne mennesker om oppstandelsen?

Hva betyr det at Jesus har stått opp igjen, at han lever? Tusenvis av menneske har blitt korsfestet både før og etter Jesus. Hva var det som gjorde hans død på korset så spesiell, at den forsonet hele verden med Gud?

Hvordan tar vi menneskers opplevelse av

sorg/depresjon på alvor? Hvilke tanker har vi om fremtiden? Hva vil det si at sorgen vendes til glede uten at det blir lettvinnt? Det var ikke lettvinnt for Gud! Hvordan speile dette slik at menneske føler seg tatt på alvor med alle sine livserfaringer og samtidig kan se, oppleve og eie håpet?

Hvordan kan vi forkynne og formidle håpet, slik at vi kan gjøre salmistens ord til våre?

Dette er noen av de spørsmål jeg tror trenger å bli besvart denne dagen.

En måte å bygge opp prekenen på er å starte med en innledning om kontraster, og gjerne bruke et eksempel eller en liten fortelling, for så å lese teksten. Deretter kan en stoppe opp både ved evangelieteksten, og bruke tematikk derifra, som Jesu møte med disiplene etter oppstandelsen og hva det betydde for dem. Først visste de ikke at det var Jesus, men etter litt tid kunne de se at det var han. De var vendt tilbake til sitt liv som fiskere, og så stod Jesus der midt i blant dem og delte ut mat. Den oppstandne Jesus møter oss der vi er, midt i livet.

Hva vil det si at Jesus stod opp igjen fra de døde? Hvorfor er dette så viktig? Her kan Korinterbrevteksten trekkes inn. For så å gå tilbake til Salmen og ha en dialog med tematikken der, om sorgen som vendes til glede og håp! Ikke lettvinnt, slik jeg før har vært inne på, da blir også Jesus og håpet større. Det salmisten frykter så sterkt er å bli avstengt fra Guds kjærlighet.

En annen innfallsvinkel og tema er bønn og bønnehørelse. Dette er jo et stort og ikke helt lett tema, men noe mange tenker og lurer på. Hva er bønn? Hvordan er det med alle de bønner som blir bedt, og som ikke tilsynelatende ser ut til å ha fått svar? Salmisten fikk svar og han priser Gud. Hvordan svarer Gud på våre bønner? Hvordan kan vi vende oss til Gud og hente vår hjelp i fra han? Hva kan vi forvente?

En tredje måte å jobbe med prekenen på er å bruke salmen som oppbygning, og de ulike tema den der opp og så trekke de andre tekstene inn i forhold til den, og de tema den tar opp. Da vil en helt klart få en bevegelse i preken i forhold til sorgen som vendes til glede også.

Et lite memento for denne søndagens prekenjobbing. Det er mye å ta tak i her, og mange store tema. Så vår store utfordring er

ofte å velge ut. Det kan ikke understrekes hvor viktig det er! Velg ut og vær tro mot valget gjennom hele preken. Lykke til!

Gudstjenesten

Vi er i påsketiden og det skal prege gudstjenesten. Noen menigheter har ofte barne/familiegudstjeneste denne søndagen. Dersom man har familiegudstjeneste kan det være nyttig å velge ut et tema fra tekstene og bruke det. Evangelieteksten er jo selvsagt mer barnevennlig enn Salmen, men tematikken fra salmen kan godt brukes også for barn. Sorgen som vendes til glede.

Noen salmer å velge fra:

Salmer 97: 047, Det er makt i de foldede hender, 023, Klapp alle hender i glede, 049, De omgir meg på alle sider, 088, Jeg vil gi deg å Herre min lovsang, NoS 192, De trodde at Jesus var borte, 195, Livet vant, 194, Dine hender er fulle av blomster, 196 Døden må vike for Gudsrikets krefter,

HILDE BARSNES
Studentprest, UiO

Er du på leting etter en stilling som har mange spennende utfordringer?

En stilling hvor du får jobbe kreativt med ungdommer?

Da vil vi anbefale deg å lese videre her!

ByMenigheten-Sandnes **søker etter en UNGDOMS-** **PASTOR/PREST**

i 100% stilling.

For nærmere informasjon, se www.bymenigheten-sandnes.no

Eller kontakt menighetsprest
Helge Standal, 91757151.

Søknadsfrist: 1. april.

Prest - Cand. Theol. - Student:

KAN DU TENKE DEG SOMMER-, HØST- ELLER VINTERFERIE PÅ SJUSJØEN, 850 M OVER HAVET?

Hytte for 5 m/utstyr til leie for kr.100,- pr. døgn mot at gudstjeneste holdes søndag formiddag i Sjusjøen Fjellkirke f.o.m. St. Hans - oktober og f.o.m. februar - påske. Weekend el. ukesleie.

Interesserte kan henvende seg til Brøttum kirkekontor tlf. 62 35 10 60 (tirs. og fred. 09.00 -12.00)

Send gjerne e-post til: sokneprest.broettum@kirken-ringsaker.no

**VELKOMMEN TIL
SJUSJØEN FJELLKIRKE!**

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

SØKERE

Tunsberg bispedømme

Oversikt over søkere til ledige stillinger i Tunsberg bispedømme. Sokneprest i Eiker prosti med særskilt tjenestested Modum sokn:

1. Petter Lind, Vikarprest Eidsvoll, f. 1948
2. Anne Brit Aasland, Kapellan Bryn, f. 1951
3. Asle Zimmermann, Kapellan Marker, f. 1956
4. Morten Gravda, Sjømannaprest/vikarprest Bekkelaget, f. 1956
5. Ikke off. mann, f. 1956
6. Tor Magnus Amble, Prostiprest Ringerike, f. 1959
7. Geir Holberg, Sjømannsprest Brüssel, f. 1965
8. Gunnar Haaland, Cand.theol, f. 1967
9. Stein Arne Larsson, Sokneprest Årdal, f. 1958
10. Vegard Fuldseth, Cand.theol, f. 1970
11. Per-Arne Mehren, Ordinert prest, f. 1946
Tilsetting er beregnet til 26. april.

Tunsberg bispedømme

Oversikt over søkere til ledige stillinger i Tunsberg bispedømme. Sokneprest i Eiker prosti med særskilt tjenestested Bakke og Fiskum sokn:

1. Petter Lind, Vikarprest Eidsvoll, f. 1948
2. Anne Brit Aasland, Kapellan Bryn, f. 1951
3. Morten Gravdal, Sjømannsprest/vikarprest Bekkelaget, f. 1956
4. Ikke off. mann, f. 1956

5. Ikke off. mann, f. 1956
6. Ikke off. kvinne, f. 1956
7. Ikke off. mann, f. 1972
8. Kjell Bjørka, Sokneprest Averøy, f. 1948
9. Vegard Fuldseth, Cand.theol, f. 1970
10. Per-Arne Mehren, Ordinert prest, f. 1946
Tilsetting er beregnet til 26. april.

TILSETTINGER

Stavanger bispedømme

Tilsetting av sokneprest i Stavanger Domprosti, Varden sokn.

Stavanger bispedømmeråd tilsatte i sitt møte 6. februar 2006, sokneprest Helge Hansen, Saltstraumen, som sokneprest i Stavanger Domprosti, Varden sokn.

Den tilsatte har skriftlig bekreftet at han tar imot stillingen.

Stavanger bispedømme

Tilsetting av sokneprest i Ytre Stavanger prosti, Sunde sokn.

Stavanger bispedømmeråd tilsatte i sitt møte 6. februar 2006 vikarprest Asle Tveit, Stavanger, som sokneprest i Ytre Stavanger prosti, Sunde sokn.

Den tilsatte har skriftlig bekreftet at han tar imot stillingen.

LEDIGE STILLINGER

Borg bispedømme

Fengselsprest ved Ullersmo fengsel i Øvre Romerike prosti i Borg bispedømme.

Den ene av de to stillingene som fengselsprest ved Ullersmo fengsel er ledig. Ullersmo fengsel ligger på Kløfta i Ullensaker kommune. Ullersmo er et lukket fengsel med 180 innsatte. Avdeling Krogsrud, som er et åpent fengsel, har 60 innsatte.

Rundt 250 personer har Ullersmo fengsel som arbeidsplass, og disse representerer forskjellige yrkesgrupper. Presten er en naturlig samarbeidspartner med disse, og det kreves vilje og evne til tverrfaglig samarbeid.

Hovedtyngden av arbeidet ligger på sjelesorg og samtaler med innsatte.

Andre oppgaver er gudstjenester, samtalegrupper, kontakt med pårørende og samarbeid med menigheter og organisasjoner utenfor fengslet. Presten skal være behjelpelig med at innsatte med en annen tro og livssyn blir betjent.

Det holdes gudstjenester både på Ullersmo og Krogsrud hver søndag. Gudstjenestene fordeles mellom prestene.

Ved alle gudstjenester deltar også frivillige fra forskjellige menigheter og organisasjoner.

Pastoralklinisk utdanning, interesse for arbeidsområdet og relevant erfaring fra fengsel, sykehus eller annen institusjon vil være en fordel.

Tjenesten skal utføres i samsvar med Den norske kirkes ordning og tjenesteordning for fengselsprester fastsatt ved regjeringsresolusjon av 20.november 1997. Videre plikter fengselspresten å rette seg etter regelverket i "Lov om straffegjennomføring". Stillingen står under tilsyn av biskopen i Borg.

Prosten i Øvre Romerike prosti er nærmeste overordnede.

Målform i tjenesten er bokmål og engelsk.

Det følger ikke bolig med stillingen.

Borg bispedømme har et godt etablert veiledningsapparat.

Stillingen lønnes i kode 1465 Spesialprest, lønnstrinn 51 - 63.

Pensjonsinnskudd i Statens Pensjonskasse.

Til lønnen kommer særlige regulativmessige

godtgjøringer. Skyssgodtgjørelse etter gjeldende regler.

Tilsetting skjer i henhold til gjeldende regelverk.

Opplysninger om stillingen gis av fengselsprestene Trygve Eriksen og Reidar Faanes, tlf. 63 92 73 45/44 eller Borg bispedømmekontor, tlf. 69 30 79 00.

Søknad med CV, vitnemål, attester, referanser og utvidet vandelsattest må være Borg bispedømmekontor, Postboks 403, 1601 Fredrikstad i hende *innen 07.04. 2006*.

Borg bispedømme

Embetet som prost i Østre Romerike prosti i Borg bispedømme er ledig fra 1. juli 2006.

Prosten leder prestetjenesten i prostiet, gjør selv tjeneste som menighetsprest slik biskopen fastsetter, bistår biskopen i dennes embetsutøvelse og utfører for øvrig de gjøremål som tilligger prosteembedet.

Prostiet omfatter de 16 soknene i Aurskog-Høland, Fet, Nes og Sørum kommuner. Folketallet i prostiet er ca. 53 600. Prostiet om lag 60 tilsatte, 13 er prester. 18 er tilsatt i deltidsstillinger. Prostesetet ligger i Årnes. Kontoret er samlokalisert med Nes og Årnes kirkekontorer.

Prosten skal sørge for den nødvendige samordningen mellom prestetjenesten og de kirkelige råds virksomhet. Embetet som prost krever vilje og evne til samarbeid og medarbeiderskap og til å motivere medarbeidere og menigheter. Personlige egenskaper vil bli vektlagt.

Den som blir utnevnt, må rette seg etter tjenesteordning for proster. Vedkommende må finne seg i endringer i gjøremål og embetsdistriktets utstrekning samt endringer i reglene for pensjon og aldersgrense.

Til embetet hører tjenestebolig på Årnes. Boligen skal pusses opp i løpet av 2006.

Prosten må finne seg i de avgjørelser som blir fattet om leie og bruk av boligen.

Søkerne må opplyse om de behersker begge målformer.

Kvinner oppfordres til å søke.

Lønnstrinn 62-66. Herfra går vanlig pensjonsinnskudd.

Søknad sendes tjenestevei og må være kommet inn til Kultur og kirkedepartementet, postboks 8030 Dep., 0030 Oslo innen 7. april 2006.

Nærmere opplysninger om embetet er å finne på bispedømmets hjemmesider, www.kirken.no, eller ved henvendelse til prost Øystein Trømborg, tel. 63 91 12 82 eller stifts-direktør Per Johan Bjerkeli, tel. 69 30 79 00.

Borg bispedømme

Sokneprest i Øvre Romerike prosti i Borg bispedømme med tjenestested Nannestad og Stensgård sokn.

Nannestad og Stensgård sokn er to av soknene innen Nannestad kommune. De øvrige sokn i kommunen er Holter og Bjørke sokn. Kommunen har i overkant av 10.000 innbyggere. Innbyggertallet har vokst sterkt de siste årene, ikke minst p.b. av nærheten til Oslo Lufthavn. Kommunen profilerer seg som en grønn kommune i vekst.

I Nannestad sokn bor det 3200 og i Stensgård sokn 500 mennesker.

Nannestad kirke er en middelalderkirke fra 1100-tallet, men fikk sin nåværende form i 1693. Kirken har ca. 200 plasser. Stensgård kirke er vel 100 år gammel og rommer ca. 90 personer.

Nannestad sokn ligger i midtbygda med stor tilvekst av barn og unge. Soknet har videregående skole, ungdomsskole, barneskole og 2 barnehager. Nannestad sykehjem ligger også i soknet.

Stensgård sokn er det minste soknet i prostiet og ligger helt nord i Nannestad kommune, ved Hurdalsjøens søndre ende. Det er ingen skoler i soknet.

Soknepresten er medlem av Nannestad og Stensgård menighetsråd.

Soknepresten har kontor like ved Nannestad kirke, i et kontorfellesskap for den kirkelige betjening i alle 4 sokn i Nannestad. Soknene betjenes av 2 prester, ungdomsprest, kirkeverge, kirkevergens sekretær, 2 kantorer, 4 kirketjenere/kirkegårdsarbeidere og menighetssekretær.

Statistikk fra 2005 for de 2 soknene: 39 dåp, 42 konfirmanter, 10 vielser, 23 begravelser.

Det ønskes en utvikling av folkekirkens tilstedeværelse i lokalsamfunnet, et fokus på samarbeid med stab, menighetsråd og frivillige, samt inspirasjon til misjon og gudstjenestefellesskap.

Målformen i begge soknene er bokmål.

Med stillingen følger det bolig på Nannestad, men Opplysningsvesenets fond vurderer alternative boliger til eksisterende prestegård.

Presten har plikt til å bo i boligen som stilles til rådighet. Boligen er tjenestebolig i henhold til husleielovens §11-3. Dette gir leieren færre rettigheter enn ved leie av annen bolig.

Borg bispedømme har et godt etablert veiledningsapparat.

Stillingen lyses ut i stillingskode 0930 i lønsspenn 51-61.

Til lønnen kommer særlige regulativmessige godtgjøringer. Skyssgodtgjørelse etter gjeldende regler.

Tilsetting skjer i henhold til gjeldende regelverk. På bakgrunn av de nye tjenesteordningene, er et samarbeid mellom de 4 soknene i Nannestad og Gjerdrum og Henri sokn under utvikling. Soknepresten går inn i dette samarbeidet under ledelse av prosten.

Nærmere opplysninger fås på Borg bispedømmekontor, tlf. 69 30 79 00, hos prosten i Øvre Romerike prosti, tlf. 63 94 40 22 eller på Nannestad menighetskontor, tlf. 66 10 55 95.

Søknad med CV, vitnemål, referanser og attester, må være Borg bispedømmeråd, Postboks 403, 1601 Fredrikstad i hende innen 07.04. 2006.

Agder og Telemark bispedømme

Sokneprest i Kristiansand Domprosti med Vågsbygd sokn som tenestestad og Voie og Flekkerøy sokn som utvida tenesteområde.

Det er ledig stilling som sokneprest i Kristiansand domprosti med Vågsbygd prestegjeld som tenestestad.

Vågsbygd prestegjeld ligg i vestre bydel i Kristiansand og grensar til Grim og Voie sokn.

Talet på innbyggjarar i soknet er ca. 12.000. Av desse er 8500 medlem i Den Norske Kyrkja. Den relativt store forskjellen skyldast at det bur mange med innvandrarbakgrunn i prestegjeldet.

Vågsbygd kyrkje er ei praktisk arbeidskyrkje vigsla i 1967. Soknet betenast av sokneprest og kapellan. Andre tilsette i soknet er dagleg leiar, diakon, kateket, organist og kyrkjetenar.

Domprostiet er delt inn i fire tenesteområde, med mellom anna eigen tenesteturnus for gravlegging. Prestane i Vågsbygd, Voie og Flekkerøy har felles tenesteturnus. Prestane i domprostiet samlast kvar torsdag morgon til tekstsamtaler og drøfting av tenestesaker. Gudstenestene fordelast mellom prestane. I fylgje dei nye tenesteordningane har prestane nokre gudstenester i andre kyrkjelydar.

I soknet er det fire barneskular, ein barne- og ungdomsskule, ein ungdomsskule og Vågsbygd vidaregåande skule med mellom anna linje for musikk og drama.

Vågsbygd sjuke- og omsorgssenter ligg att med kyrkja. Kyrkjelyden har regelmessige gudstenester og andakter her.

Soknet har eit rikt gudsteneste- og foreiningsliv. Første sundag i månaden er det G2 gudsteneste med god oppslutnad. Barne- og ungdomsarbeidet er inne i ei positiv utvikling. Det er fem kor i kyrkjelyden.

Av andre kyrkjefund har Den evangelisk Lutherske frikyrkja eige kyrkje og kyrkjelyd i Vågsbygd.

Det nyttast bokmål i prestegjeldet. Søker må stadfesta at dei kan nytte begge målformer. Godtgjering for skyss i fylgje offentleg regulativ. Det arbeidast med å skaffe ny tenestebustad til soknepresten.

Stillinga lysast ut i fylgje ny tenesteordning for Den Norske Kyrkja som gjeld frå 1. juli 2004.

Den som blir tilsett må akseptere:

- Endringar i tenesteordninga for kyrkjelydsprest og reglar om lønstilhøve og aldersgrense for geistlege tenestemenn.
- Eventuell deling eller regulering av prestegjeldet og avgjerder med omsyn til tenesta og tenesteområde.
- Eventuelle vedtak om leie, bruk og flytting av bustad.

Stillinga blir lønna som sokneprest i kode 0930, lønnstrinn 51-63. Pensjonsinnskott. Til løna kjem regulativmessige godtgjerder og skyssgodtgjering etter statens regulativ.

Ein ynskjer ein god inspirator og teambyggjar som kan fremme gudstenestelivet og anna kyrkjelydsbyggande arbeid.

Kvinner oppmodast til å søke.

Søknad med kopi av vitnemål, attestar, CV, referansar og utfylt skjema for standardopplysningar ved søknad på prestestilling i Agder og Telemark bispedømme, må vere kome til Agder og Telemark bispedømmeråd, Markensgt. 13, 4611 Kristiansand *innan 31. mars 2006*. Skjema ligg på www.kirken.no/agder under fagområde-personal, eller ein kan få det ved å venda seg til bispedømmekontoret, tlf. 38 10 51 20. Her kan ein og få nærare opplysningar om stillinga. Fung. sokneprest Nils Terje Andersen kan og gi opplysningar om stillinga. Tlf. 38 11 13 40.

Agder og Telemark bispedømme

Det er ledig stilling som sokneprest i Fjære sokn med Fjære og Grimstad som tenestestad.

Fjære prestegjeld ligg i Grimstad kommune og har to sokn, Fjære og Grimstad. Prestegjeldet har til saman 11.284 kyrkjemedlem, Fjære sokn har 8321 og Grimstad sokn 2963 medlem. Fjære sokn går frå grensa mot Arendal til Bergemoen. Av soknet sine medlem bur 3100 på Fevik, som er den austre delen av soknet. Fevik har eiga arbeidskyrkje. Den delen av kyrkjelyden som ligg nær Fjære kyrkje har sentrumet sitt i den gamle mellomalderkyrkja

og i FMU-bygget ("Fjære menighets ungdom"). Her har dei tilsette i kyrkjelyden kontor-plassane sine. Fjære kyrkje har gudsteneste kvar søndag, og har også morgonsong kvar torsdag morgon. Nokre av familiegudstenestene finn stad på søndag ettermiddag i FMU-bygget.

Fjære kyrkjelyd har i år 70 konfirmantar. Med sentrum i FMU-bygget blir det drive eit viktig tenåringsarbeid som inkluderer konfirmantane. Bygget vert også nytta til konfirmantundervisning, familieklubb, babysong, og møter for soknerådet, stab og andre aktivitetar.

Fjære kyrkjelyd fekk i 2003 dåpsopplæringsmidlar til eit full-skala prosjekt. Prosjektet har fått namnet "Sammen". (Se www.sammen.as). Prosjektleiari er tilsett i full stilling. Frå 2006 har soknerådet i Fjære peika ut to utval, eit for Fevik og eit for Fjære. Soknerådet har fastsett at "Saman med Kristus, saman med kvarandre" skal vere motto for kyrkjelyden.

Soknepresten har sete i Fjære sokneråd og i utvalet for Fjære-delen av kyrkjelyden. Han har eit særleg ansvar for kyrkjelydsarbeidet i Fjæredelen av kyrkjelyden. Han har dei fleste av gudstenesta i Fjære kyrkje, og også eit særleg ansvar for morgonsongen i denne kyrkja.

Kapellan II har sete i utvalet for Fevik der han har eit særleg ansvar.

Kyrkjelyden har desse medarbeidarane: Daglig leiari/administrasjonsleiari i full stilling, kateket i full stilling (som også har ansvar for ungdomsarbeidet), kontor i Fjære kyrkje i full stilling, musikalsk leiari i Fevik kyrkje i halv stilling (same personen er også kor- og dåpsmedarbeidar i halv stilling i heile soknet), prosjektleiari for trusopplæringa i full stilling, barne- og ungdomsarbeidar i halv stilling med tenesteoppgåver på Fevik, kyrkjetenar ved Fevik kyrkje og reinhaldar for FMU-bygget i ei delstilling, kyrkjetenarar og kyrkjegardsarbeidarar i to fulle stillingar og diakon i 15 % stilling. Staben har møte kvar veke leia av administrasjonsleiari.

Fevik kyrkje har gudstenester kvar søndag i kyrkjeåret. 50 konfirmantar er knytt til denne delen av soknet og får undervisning i Fevik kyrkje. I denne kyrkja er det søndagsskole, bibelgruppe, korøving for barnekor og prosjektkor, ungdomsgruppe, bønnesamlingar og andre

aktivitetar. Fevik ungdomsgruppe driv eit viktig tenåringsarbeid der konfirmantane er med. I kyrkja er det også ein barnehage og ein korttidsbarnehage som kyrkjelyden har ansvaret for. Kapellan II har kontoret sitt i Fevik kyrkje.

Grimstad sokn er i hovudsak sjølve bykjerna med 2800 kyrkjemedlem. Byen har mange kristne kyrkjelydar og organisasjonar. Det er søndagsskule i kyrkja, "Mor og barn klubb" på Triangelhuset, og det er to barnekor. Der er også eit kor for vaksne mellom 20-50, "Kor X". Kantor leier kyrkjekoret der medlemma også er forsangarar under gudstenestene. Kyrkjelyden har omlag 25 konfirmantar.

Grimstad kyrkje er ført opp i 1881 og er ei staseleg trekyrkje. Her er det gudsteneste kvar søndag og ungdomsgudstenester ein søndagskveld i månaden. Her har ein også fått trusopplæringsmiddel til eit diakonalt prosjekt med mål å skape eit tilrettelagt klubbkonsept for barn og unge med utviklingshemming og andre særskilte behov. Diakonen er prosjektleiari i ei 20 % stilling. Kapellan I har eit særleg ansvar for arbeidet i Grimstad sokn, er kyrkjebokførar og sit i Grimstad sokneråd. Kyrkjelyden har elles desse stillingane: kontor i 100% stilling, kateket i 40% stilling, kontorfullmektig i 40% stilling og diakon i 20% stilling. Staben har kvar veke sine stabsmøter. Kyrkjelyden har kontor saman med det kyrkjelege fellestrådet sentralt i byen.

Prestane har delt ansvaret for barne- og ungdomsskulane seg imellom. I prestegjeldet er det ein stor vidaregåande skule og fleire avdelingar av Høgskolen i Agder.

Prestane og andre kyrkjeleg tilsette deler ansvaret for institusjonane i kommunen. Soknepresten har hatt ansvar for konfirmasjonen av Fjære-konfirmantane og har også nokre få undervisningstimar med dei. Dei tre prestane i prestegjeldet har turnus med tenesteveker.

Soknepresten har buplikt i prestegarden i Fjære som ligg like ved kyrkja. Bustaden er i normalt god stand. Det er tre stover, kjøkken, toalett og kontor i første etasje. I andre etasje er det fem soverom og kombinert toalett og bad. Bygget har også eit stort loft og stor kjellar med mange rom. Huset blir varma opp med oljefyring og elektrisitet. Ein enkel garasje høyrer også til bustaden.

Kyrkjelyden og staben ønskjer seg ein sokneprest som kan være ein sentral leiar i kyrkje-miljøet.

Det nyttast bokmål i prestegjeldet. Søker må stadfesta at dei kan nytte begge målformer.

Godtgjering for skyss i fylgje offentleg regulativ.

Stillinga lysast ut i fylgje ny tenesteordning for Den Norske Kyrkja som gjeld frå 1. juli 2004.

Den som blir tilsett må akseptere:

- Endringar i tenesteordninga for kyrkjelydsprest og reglar om lønstillhøve og aldersgrense for geistlege tenestemenn.
- Eventuell deling eller regulering av prestegjeldet og avgjerder med omsyn til tenesta og tenesteområde.
- Eventuelle vedtak om leie, bruk og flytting av bustad.

Stillinga blir lønna som sokneprest i kode 0930, sokneprest, lønnstrinn 51-63. Pensjonsinnskott. Til løna kjem regulativmessige godtgjerder og skyssgodtgjering etter Statens regulativ.

Kvinner oppmodast til å søke.

Søknad med kopi av vitnemål, attestar, CV, referansar og utfylt skjema for standardopplysningar ved søknad på prestestilling i Agder og Telemark bispedømme, må vere kome til Agder og Telemark bispedømmeråd, Markensgt. 13, 4611 Kristiansand innan 31. mars 2006. Skjema ligg på www.kirken.no/agder under fagområdepersonal, eller ein kan få det ved å vende seg til bispedømmekontoret, tlf. 38 10 51 20. Her kan ein også få nærare opplysningar om stillinga.

Agder og Telemark bispedømme

Sokneprest i Aust-Telemark prosti med Notodden prestegjeld som tenestestad.

Det er ledig stilling som sokneprest i Aust-Telemark prosti med Notodden prestegjeld som tenestestad.

Notodden ligg ved Heddalsvatnet, 6 mil frå Skien, 12 mil frå Oslo. Det er to prestegjeld i Notodden kommune og fellestrådsområde; Heddal med tre sokn og Notodden med eit. 60 % av befolkninga i kommunen bor i Notodden sokn. Det er 6368 medlem i Den Norske Kyrkja. I tillegg bur det ca. 1000 studentar i soknet. Det er eit prekensted i soknet: Notodden kyrkje med 450 sitteplassar.

Staben består av sokneprest og kapellan, kontor i full stilling, kontorfullmektig i 50 % og kyrkjetenar i full stilling. I tillegg er det ei 50 %-stilling som undervisningsmedarbeidar og ei 25 %-stilling som barne- og ungdomskantor tilsett av soknerådet løna av midlar frå givar-teneste. Kapellane har ansvaret for konfirmantundervisninga i samarbeid med undervisningsmedarbeidaren samt vaksenundervisning (Alphakurs, Betagrupper) og den nyutvikla G2-gudstjenesten. Tenestevoker fordelast mellom prestane. Det vil etter tilsetting av sokneprest utarbeidast ny arbeidsfordelingsplan.

I kyrkjelyden drives eit barnarbeid etter "Promiseland"-modellen i tilnytting til G2 gudstenestane.. Det er eit lite barnespelkor "Joyful Noize", og nystarta babysanggruppe. "Laget" på Notodden fungerer nærmast som kyrkjelydens ungdomsklubb under leing av undervisningsmedarbeidaren. Dei har samlingar kvar veke, weekend og vinterleir i Hemsedal osv. Kyrkjelyden har kantori og fem samtalegrupper, pluss ei meditasjonsgruppe. Et diakonalt team med besøksteneste i fokus er under utvikling. I tilknytting til den årlege bluesfestivalen drivast kyrkjekafeen "Den blå fisk". I løpet av året arrangerast også fleire åpne kyrkjelydskveldar. "Telemark Kyrkjeakademi" er også ein viktig aktør. Det er et eige konsertutval som har ein jamn og god aktivitet.

I visjonsformuleringa for Notodden kyrkjelyd heiter det: "Gjennom misjon ønskjer vi å vinne menneske for Jesus og tilby eit fellesskap, der vi gjennom tilbeding og læring får kraft til teneste for Gud og medmenneske." Denne visjonen viser at kyrkjelyden ønskjer å vere ein verkstad der menneske får moglegheit til å finne sin teneste for Gud og menneske.

Notodden kyrkjelyd har utvikla strategi og organisering rundt ein "hensiktsstruktur" som resultat av prosjektet "2000". De fem hen-

siktene (Tilbeding, Misjon, Fellesskap, Læring og Teneste) er nedfelt i fem sektorar med kvar sin sektorleder.

Skule-kyrkje-samarbeidet er inne i ein utfordrande fase og krevjar ny innsats og retning. Det er ungdomsskule, vidaregåande skule og fire barneskular i soknet. Lokalsjukehuset og sjukeheimen betenast av kyrkjelydens prestar. Det er to frikyrkjer i prestegjeldet, Notodden pinsekyrkjelyd (Betania) og Misjonskyrkja (Det Norske Misjonsforbund) Relasjonane mellom kyrkjelydane er gode. Normisjon og MLM har egne bedehus og foreiningsarbeid. Det er også grupper knytta til andre misjonsorganisasjonar. Forholdet mellom kirka og lekmannsorganisasjonane er godt.

Kyrkjelyden ynskjer ein sokneprest som

- har evna til åndeleg og strategisk leiging i prosessen med å bygge og utvikle kyrkjelydsarbeidet i Notodden
- ynskjer å samarbeide og å oppnå resultat saman med sokneråd, fellestråd, stab og frivillige for å nå dei måla som settast i "Visjoner og drømmer for Notodden Menighet"
- er open for nye arbeidsmåtar i gudsteneste og kyrkjelydsarbeid samtidig som ein kan vidareutvikle dei gode tradisjonane
- arbeidar for å styrke (små) fellesskap i kyrkjelyden for å gi fleire ein større samhørse og eit større eigarforhold til kyrkja
- kan vere ein pådrivar for å utløyse og vegleie gåver og talent hos tilsette og frivillige i kyrkjelyden

Bokmål er målform i Notodden sokn. Søkjar må stadfeste at ho/han kan bruke begge målformer.

Stillingen er tillagt buplikt. Det arbeidast med å skaffe ny prestebustad.

Det er korte avstander i prestegjeldet.

Kvinner oppmodast om å søkje.

Stillinga lysast ut i fylgje ny tenesteordning for Den norske Kyrkja som gjeld frå 1. juli 2004. Den som blir tilsett må akseptere:

- Endringar i tenesteordninga for kyrkjelydsprest og reglar om lønsforhold og aldersgrense for geistlege tenestemenn
- Eventuell deling eller regulering av prestegjeldet og avgjersler som gjeld teneste og tenesteområde

- Eventuelle vedtak om leie, bruk og flytting av bustad

Stillinga blir løna som sokneprest i kode 0930, sokneprest, lønnstrinn 51-63. Pensjonsinnskott. Til løna kjem regulativmessige godtgjersler og skyssgodtgjersle etter statens regulativ.

Søknad med kopi av vitnemål, attestar, CV, referansar og utfylt skjema for standardopplysningar ved søknad på prestestilling i Agder og Telemark bispedømme, må vere komen til Agder og Telemark bispedømmeråd, Markensgt. 13, 4611 Kristiansand *innan 31. mars 2006*. Skjema ligg på www.kirken.no/agder under fagområdepersonal, eller ein kan få det ved å vende seg til bispedømmekontoret, tlf. 38 10 51 20. Nærare opplysningar om stillinga kan ein få ved å vende seg til Prost Bjarne Sveinall tlf. 35 06 10 46 mob. 99 08 52 02 eller Agder og Telemark bispedømmekontor tlf. 38 10 51 20. Sjå også heimesida til kyrkjelyden www.notoddenkirke.no

Agder og Telemark bispedømme

Det er ledig stilling som studentprest i 50% stilling ved Høgskolen i Telemark. Studentpresten vert tilsett av Agder og Telemark bispedømmeråd.

Stillinga vil ha Høgskolen i Telemark, med Stadiestadene Bø, Notodden, Porsgrunn og Rauland som arbeidsområde. Samla tall på studentar og tilsette er ca. 5000. Bø vil vere hovudbase for stillinga. Dei fleste studentane oppheld seg i Bø og studentpresten har kontoret sitt her. Ein disponerer også kontor på Notodden og i Porsgrunn til treffetid og samtaler.

Arbeidsoppgåvene omfattar mellom anna: Samtaler, treffetider, bibelgrupper, sorggrupper, formiddagsgudstenester, enkelte gudstenester i samarbeid med lokal kyrkjelyd eller studentlaget, kontorarbeid, administrasjon, kontakt med anna kristent studentarbeid,

kontaktskapande og oppsøkjande verksemd, møter og utval i HiT, møter og arrangement i høve til prosti og bispedømme, samt varsling og vaktteneste i samband med dødsfall og ulykker som vedkjem studentane.

Av samarbeidspartnarar kan nemnast: Studentsamskipnaden i Telemark, andre kristne studentgrupperingar/studentarbeid og lokale kyrkjelydar. I høgskolestrukturen er studentpresten medlem av læringsmiljøutvalet og kriseberedskapsutvalet. Vidare er det samarbeid med blant anna kontor for funksjonshemma, fadderordning ved HiT og komité for utanlandsstudentar. Studentpresten står i nær relasjon til personalseksjonen ved HiT og vert innkalla til møte her.

Det vert jamleg halde kontaktmøte mellom HiT, prosten i Aust-Telemark og studentpresten. Tenesteveg går via prosten i Aust-Telemark som også har medarbeidersamtalar med studentpresten.

Det er utarbeidd ein instruks for stillinga. Studentpresten vert pålagt arbeidsvegledning. Det høyrer ikkje bustad til stillinga. Søkjarar må opplyse om dei kan nytte både målformer.

Den som vert tilsett må finne seg i :

- Dei endringar som måtte bli gjort med omsyn til lønsforhold, tenesteordning og aldersgrense for geistlege tenestemenn.
- Alle avgjerder som måtte bli tekne med omsyn til tenesta og tenesteområde.
- For stillinga gjeld tenesteordning for kyrkjelydsprestar me den samordning som måtte følgje av instruksen for stillinga.

Stillinga vert lønna som spesialprest kode 1465, lønnstrinn 51 - 63. Lønn fastsettast etter avtale. Pensjonsinnskott. Godtgjersle etter gjeldande satsar.

Nærare opplysningar om stillinga kan får ein ved å vende seg til Agder og Telemark bispedømmekontor, tlf 38 10 51 20 eller prosten i Aust-Telemark tlf. 35 06 10 46 el mob. 99 08 52 02. Søknad med CV, referansar, kopi av vitnemål, attestar og skjema for standardopplysningar ved søknad på prestestillingar i Agder og Telemark bispedømme, må vere komne til Agder og Telemark bispedømmekontor *innan 31. mars 2006*. Skjemaet ligg på www.kirken.no/agder under fagområde/personal eller ein kan kontakte bispedømmekontoret tlf. 38 10 51 20.

Stavanger bispedømme

Embetet som prost i Haugesund prosti i Stavanger bispedømme er ledig fra 1. september 2006.

Prosten leder prestatjenesten i prostiet, gjør selv tjeneste som menighetsprest slik biskopen fastsetter, bistår biskopen i dennes embetsutøvelse og utfører for øvrig de gjøremål som tilligger prosteembetet.

Haugesund prosti omfatter de åtte soknene i Haugesund, Tysvær, Bokn og Utsira kommuner. Folketallet i prostiet er ca. 42 100. Om lag 37 100 er medlemmer av Den norske kirke. Prostiet har 59 tilsatte, 10 er prester. 18 er tilsatt i deltidsstillinger. Prostesetet er lagt til Vår Frelser sokn i Haugesund. Prostens kontor er samlokalisert med Haugesund kirkelige fellesråd og de tilsatte i Vår Frelser sokn.

Prostene er sentrale medarbeidere i gjennomføringen av bispedømmets strategi, med diakoni, gudstjenesteliv og trosopplæring som prioriterte satsingsområder. Prostene skal sørge for den nødvendige samordning mellom prestatjenesten og de kirkelige rådernes virksomhet. Ny organisering av prestatjenesten i samsvar med endringene i tjenesteordning for menighetsprester innføres fra 1. april 2006. Embetet som prost krever vilje og evne til samarbeid og medarbeiderskap og til å motivere medarbeidere og menigheter.

Den som blir utnevnt, må rette seg etter tjenesteordning for proster. Vedkommende må finne seg i endringer i gjøremål og embetsdistriktets utstrekning samt endringer i reglene for pensjon og aldersgrense.

Fellesrådet i Haugesund er i ferd med å anskaffe tjenestebolig. Prosten må finne seg i de avgjørelser som blir fattet om leie og bruk av boligen.

Søkerne må opplyse om de behersker begge målformer. Begge benyttes i prostiet.

Kvinner oppfordres til å søke.

Lønnstrinn 64-68. Herfra går vanlig pensjonsinnskudd.

Søknad sendes tjenestevei og må være kommet inn til Kultur og kirkedepartementet, postboks 8030 Dep., 0030 Oslo *innen 7. april 2006*.

Nærmere opplysninger om embetet er å finne på bispedømmets hjemmesider, www.kirken.no, eller ved henvendelse til prost Gunnar Salomonsen, tel. 52 80 95 00 eller stiftsdirektør Åge Bognø, tel. 51 84 62 70.

Stavanger bispedømme

Sokneprest i Haugesund prosti med tenestested i Førresfjorden sokn i Tysvær prestegjeld.

Haugesund prosti omfattar kommunane Tysvær, Bokn, Haugesund og Utsira. Soknepresten vert tilsett med Haugesund prosti som tenestedistrikt og med Førresfjorden sokn i Tysvær kommune som særleg tenestestad. Det vert eir nært samarbeid innan dei fire sokna: Tysvær 2379, Førresfjorden 5180, Nedstrand 1816 og Bokn 760. Det er 6 preikestader: Tysvær, Aksdal, Førre, Nedstrand, Skjoldastraumen og Bokn kyrkjer.

Førresfjorden sokn ligg rett aust for Haugesund med Aksdal som kommunesenter. Her er kulturhus med idretts- og symjehall, store bustadfelt og mange planar om vidare å byggja ut området. Mange som bur her arbeider i Haugesund eller på gassterminalen på Kårstø. Det er kort veg til vidaregåande skular og høgskuletilbod på Haugalandet. Kyststamvegen som knyter nord- og sørfylket saman, går gjennom Aksdal.

Førresfjorden sokn har to preikestader: Aksdal kyrkje, ei moderne arbeidskyrkje der audiovisuelle hjelpemiddel er tatt i bruk, og Førre kyrkje som er ei mindre trekyrkje. Det er to pleie- og sjukeheimar i Aksdal med eldre både frå Tysvær sokn og Førresfjorden sokn. I soknet er det ni barnehagar, tre barneskular og ein ungdomsskule. Det er eit godt samarbeid mellom kyrkja og barnehagane/skulane.

Førresfjorden sokn legg vinn på å byggje ein kyrkjelyd med ein diakoni som styrkjer fellesskapet og lindrar naud, med eit gudstenesteliv som utrustar og rører ved menneske og med ei trusopplæring som gjev vekst i liv og teneste.

Det går føre seg mykje verksemd på barne- og ungdomssektoren i soknet. Her kan nemnast fire sundagsskular, to barnekor, anna barne- og ungdomsarbeid, tre speidargrupper, ungdomsklubb og ungdomskor. Det er godt framme på gudstenestene. Det er godt samarbeid mellom anna friviljug arbeid og kyrkja, som idrettslag, musikkorps, musikkskule og dei kristne organisasjonane.

Soknepresten vil arbeide nær soknepresten i Nedstrand og soknepresten i Tysvær/Bokn. I Tysvær fellesområde er det tre organistar (deltid) og to kateketar (deltid) og ein diakon.

Elles er det tilsett to kyrkjetenarar i heiltidsstilling og fem i deltidstillingar og to kontormedarbeidarar deltid (Aksdal og Nedstrand.) Tysvær har kyrkjevevje i heil stilling og Bokn i 50 % stilling. I alle kyrkjene er det ei ordning med frivillige klokkarar. Soknepresten vil ha kontorfellesskap med kyrkjevevje i Tysvær, saman med soknepresten for Tysvær/Bokn, kateket, diakon og to organistar i Aksdal kyrkje. Målforma i Tysvær kommune er nynorsk, i Førresfjorden sokn er det både bokmål og nynorsk.

Soknepresten vil gå inn i dei ordinære tenesteoppgåvene som ligg til denne stillinga.

Soknepresten har hovudansvaret for Førresfjorden sokn med Aksdal kyrkje og Førre kyrkje.

På årsbasis er det i Førresfjorden sokn om lag 90 dåp, 80 konfirmantar, 10 - 20 vigslar og 20 - 30 gravferder. Soknepresten vil ha fast sete i Førresfjorden sokneråd. Han er tillagt utvida administrative oppgåver i høve til soknerådet. Busetnaden i soknet er slik at arbeidet vil vera prega av kontakt med barn, unge og familiar. Soknepresten samarbeider med kateketen om konfirmantane og ungdomsarbeidet og med diakonen om arbeid med nettverksbygging blant framandspråklege, funksjonshemma, einsame og småbarnsfamiliar. Soknerådet ønskjer at gudstenestelivet i Aksdal kyrkje skal utviklast vidare med særleg vekt på å leggja til rette for barnefamiliar. Det er viktig at presten er eigna til desse ulike oppgåvene.

Soknepresten vil gå inn i vaktordning i Haugesund prosti etter fast turnus og vil ha heile prostiet som tenestedistrikt. Tenestebustaden for soknepresten er på Frakkagjerd i Førresfjorden.

Tenestebustaden er bygd i 1986, og held god standard.

Bustaden har stove, kjøken med utgang til terrasse, kjellarstove, 2 bad, 4 soverom/arbeidsrom, matbod, lagerbod og garasje. Bustaden ligg i eit område med hus frå same periode. Nærleik til idrettsanlegg, ungdomsskule og butikk. Ny barneskule skal byggjast i nærleiken.

Den som vert tilsett må disponera eigen bil og det vert gjeve køyregodtgjersle etter statleg regulativ.

Stillinga vert løna i lønsspenn 51 - 63.

Pensjonsinnskot. Til løna kjem særlege regulativmessige godtgjersler.

Den som vert tilsett må rette seg etter

- a) endringar i lovar, tariffavtalar, reglement m.v. som har å gjera med tenestebustad og husleige
- b) avgjersler som gjeld tenesta sine gjere-mål, tenestedistrikt og bustad.

Ein kan få nærare informasjon ved å ta kontakt med prosten i Haugesund, Gunnar Salomonsen, tlf. 52 80 95 00 eller stiftsdirektør Åge Bognø, tlf. 51 84 62 70.

Søknad med CV, vitnemål, attestar og referansar vert å sende Stavanger bispedømmeråd, postboks 629, Sentrum, 4003 Stavanger, *innan 7. april 2006*.

Bjørgvin bispedømme

Bjørgvin bispedømme sin visjon er å gjere Kristus kjent, trudd, elska og etterfølgd. Det er ledig stilling som Sokneprest i Hamre og Hosanger sokn med tenestestad Osterøy og tenestedistrikt Nordhordland prosti.

Osterøy kommune er nabokommune til Bergen. Folketalet er 7200. Det er 5 sokn og kyrkjemedlemene fordeler seg slik: Haus 1100, Bruvik 400, Gjerstad 2000, Hamre 1800 og Hosanger 1400.

Osterøy har variert natur, med rikt høve til friluftsliv. Osterøy er kjend for å ha mykje småindustri og eitt garveri. Ein god del av ostringane arbeider i Bergen. Det er bru frå sørpissen av øya mot Arna og ferje frå Valestrandsfossen til Breistein.

Kommunesenteret er i Lonevåg. Rådhus, ungdomsskulen, ein mindre vidaregåande skule ligg her. I kommunen er det 8 kommunale skular og 2 Montessorri-skular, begge i Hosanger sokn. Den eine skulen ligg i same bygda som prestebustaden. Samarbeidet med skulane er godt. Det er god barnehagedekning i kommunen.

I prestegjeldet er 5 kyrkjer: Hamre kyrkje, ei lafta trekyrkja frå 1600, Hosanger kyrkje, ei steinkyrkje frå 1796, og 3 trekyrkjer frå slutten av 1800-talet: Haus, Bruvik og Gjerstad. Eit par andre preikestader vert nytta sporadisk. Ved Haus kyrkje er det eit stort, nytt kyrkjelydshus. Ved Hosanger kyrkje er det eit lite sakristi-tilbygg.

Det er 9 bedehus i prestegjeldet, med noko varierende aktivitet både for born og vaksne. Det er sundagsskular og foreningar for ytre- og indre misjon. Pinsevenene har eit forsamlingshus i Hosanger sokn og Kristent Fellesskap har ein kyrkjelyd på Osterøy.

Like ved rådhuset i Lonevåg er det felles kyrkjelydskontor for dei kyrkjeleg tilsette. I staben er det kyrkjemusikarar i 100% og 70 % stillingar, kyrkjeverje i 100% stilling, kontorsekretær i 50% stilling og det er gravar/kyrkjegardsarbeidar i 100% stilling. Prestane har også kontor her. Det er stabsmøte kvar veke.

Det er 2 prestar på Osterøy. Den eine bur i Haus med ansvar for Haus, Bruvik og Gjerstad sokn. Den andre bur i Hosanger med ansvar for Hamre og Hosanger sokn. Prestane samordnar prestetenesta med sokneråda og utarbeider gudstenesteplanar og arbeidsfordelingsplanar for dei 5 sokna. Gudstenesteordninga er til revisjon.

Dei siste åra har det vore 80-90 dåp, 15-20 vigslor og rundt 60 gravlagde i året.

Soknepresten i Hamre og Hosanger vil få eit serleg ansvar for konfirmanntarbeidet på Osterøy. Konfirmanntalet for heile prestegjeldet ligg på rundt 100. Samlingane foregår på ettermiddags/kveldstid samt nokre laurdagar. Det har i seinare år vore lite ungdomsarbeid i fleire av sokna. Den som blir tilsett vil få ansvar for strategisk satsing på dette feltet.

Prestane deler på institusjonsandaktane på Osterøytunet, ein nybygd sjukeheim på Hauge.

I tilknytning til sjukeheimen er det eit bu-fellesskap.

Prosten leier prestetenesta i prostiet. Prosten kaller inn prestane til jamnlege samlingar for fagleg utvikling, åndeleg fellesskap, orientering og drøfting. Prosten ønskjer å stimulere til teamutvikling mellom prestane og tverrfagleg samarbeid mellom dei ulike faggruppene i prostiet. Det er og medarbeidersamlingar og kyrkjedagar i prostiet.

Prestane på Osterøy har samarbeid om beredskapsvakt saman med prestane i Arna og Åsane prosti.

Grunna aldersamansettinga i prostiet og ansvarsområdet i stillinga ynskjer ein yngre søkjarar eller søkjarar med interesse for og erfaring frå arbeid med barn og unge.

Bjørgvin bispedømme ønskjer fleire kvinnelege prestar.

Det er buplikt knytta til stillinga. Prestebustaden ligg ved sida av Hosanger kyrkje og ligg i fine omgjevnader. Det er stor hage som strekkjer seg mot sjøen. Huset, som er frå 1886, vart fullstendig rehabilitert og isolert i 1988. I første høgda er det 3 stover, kjøkken med vaskerom, gang, wc, og heimekontor med eigen inngang og wc. I andre høgda er det 5 soverom, 2 større kott, gang og bad med wc. Det er stort loft, og kjellar under det meste av huset. Oppvarming med elektrisitet, og vedfyring i peisomn og kamin i stovene. Det er stort naust, eit uthus og ein enkeltgarasje som høyrer til prestebustaden. Prestebustaden ligg 9 km frå Lonevåg sentrum og kyrkjekontoret. Frå Hosanger er det i times køyring med bil til Bergen.

Nynorsk er målforma i kommunen, kyrkja og skulen. Søkjar må kunna nytta nynorsk. Bispedømet har javnleg tilbod om arbeidsvegledning.

Stillinga vert løna i stillingskode 0930 sokneprest, i lønsspenn 51-63. Pensjonsinnskott i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter vert løna etter gjeldande regulativ. Til løna kjem særlege regulativmessige godtgjeringar.

Nærare opplysningar om stillinga kan ein få hjå seksjonsleiar Liv R. Ågotnes ved Bjørgvin bispedømmekontor tlf 55 30 64 84, hjå prosten i Nordhordland Helge Hitland, tlf 56 35 73 70.

Søkjarar skal oppgje relevante referansar og må registrere seg i komptansekartet for prestar. CV frå kompetansekartet vert sendt elektronisk til lra@kirken.no. Denne vert nytta som grunnlag for utvida søkjarliste. Søknad med CV, kopi av relevante vitnemål og attestar skal sendast til Bjørgvin bispedømmeråd, Pb 1960 Nordnes, 5817 BERGEN.

Søknadsfrist: 18.4.06.

Bjørgvin bispedømme

Bjørgvin bispedømme sin visjon er å gjere Kristus kjent, trudd, elska og etterfølgd. Det lysers ledig stilling som Sokneprest i Strandebarm, med tenestestad i Kvam og tenestedistrikt i Hardanger og Voss prosti vest.

Tenestestaden femner om heile Kvam herad med eit folketal på om lag 8600.

Det er fire sokn i Kvam; Vikøy med ca 3800, Øystese med ca 2500, Strandebarm med ca 1400 og Ålvik med ca 900 innbyggjarar. Næringsgrunnlaget er variert: Jordbruk, industri og turisme.

Den største verksemda ligg i Strandebarm, Fjellstrand AS, eit skipsbyggeri med ca 220 tilsette.

Det er to bygdесentra, Øystese og Norheimsund. Det er fem kyrkjer i prestegjeldet, Strandebarm frå 1876, Vikøy frå 1838, Norheimsund frå 1989, Øystese frå 1868 og Ålvik frå 1962. Det er også nokre gudstenester i bedehuset i Tørvikbygdi.

Skulestrukturen er under stor omlegging i Kvam herad. Det er vedteke å samla skulane i Strandebarm til ein kombinert barne- og ungdomskule frå 2007. For tida er det elles heradet sju barneskular, tre ungdomskular og to vidaregåande skular. På Framnes er det privat vidaregåande skule driven av Indremisjonsforbundet.

Kvam prestegjeld har til no hatt sokneprest, to kapellanar og kateket. Når nye tenesteordningar er innført for dei andre prestane, vil det vere tre sokneprestar i Kvam. Fellestrådet har kyrkjevevje i heil stilling og to organiststillingar, det er kontorfullmektig i 50% stilling. Det er kontor for prestegjeldet i Norheimsund kyrkje, og stillinga som no vert lyst ut har kontor i Strandebarm prestegard. Det er kontorhjelp i Strandebarm nokre timar kvar veke.

Den ledige soknepreststillinga har sete i soknerådet i Strandebarm og har ansvar for kontakt med skulane i soknet og Strandebarm aldersheim. Elles vert det teke geografiske omsyn i tenestefordelinga mellom prestane i Kvam. Prestane har tenesteveker og er med i konfirmantførebuinga. Kateketen har hovudansvar for dette.

Gudstenestene vert fordelt mellom prestane i Kvam i gudstenestepleanen. Den utlyste prestestillinga har i hovudsak ansvar for gudstenester i Strandebarm og Vikøy sokn, men det er lagt opp til ein viss rullering mellom prestane. Det er gudsteneste i Strandebarm kyrkje annakvar sundag. I Vikøy sokn, med Norheimsund kyrkje og Vikøy kyrkje, er det gudsteneste 3 sundagar i månaden, i Øystese og Ålvik i regelen annakvar sundag. I 2005 var det 108 dåp, 149 konfirmantar, 32 vigslar og 87 gravferder i prestegjeldet.

Ved sjukeheimen i Norheimsund deltek alle prestane i andaktsturnusen. Det er fleire kor i bygda, mange krinsar har sundagskule og dåpsopplæringsplanen er innarbeidd. Det er eit aktivt kristenliv i Kvam, særleg i Vikøy og i Øystese sokn. Bedehus og kyrkje tek omsyn til kvarandre i planlegginga av verksemda, slik at samarbeidet kan gli greitt. Organisasjonane har eit omfattande arbeid for indre- og ytre misjon ut frå bedehusa. I Strandebarm er det bedehus på Fosse og Børsheim.

Det er ein del køyring i tenesta, til Vikøy er det 26 km, til Norheimsund 30 km, til Øystese 38 km og til Ålvik 60 km. Til Mundheim er det 20 km.

Det er knytt buplikt til stillinga. Soknepresten bur i Strandebarm prestegard som ligg sentralt i soknet, like ved kyrkja. Det er tre stover i fyrste høgda, kjøken, bad og eit soverom. Det er og eit arbeidsrom for presten som er godt utstyrt. I andre høgda er det fire soverom, bad og eit stort midtrom. Det er stor hage til prestegarden. Prestegarden er rehabilitert for innflytting.

I Hardanger og Voss prosti tenkjer ein å dela prostiet i tre tenestedistrikt. Kvam vil høyre til i tenestedistrikt Vest i lag med prestane i Jondal, Granvin og Ulvik. Prosten leier prestenesta i prostiet. Han kaller inn prestane til jamnlege samlingar for fagleg utvikling, åndeleg fellesskap, orientering og drøfting. Det er og tverrfaglege samlingar og medarbeidarsamlingar for dei ulike faggruppene i prostiet. Presten går inn i samarbeid om beredskapsvakt med åtte andre prestar Hardanger og Voss.

Det er tilbod om arbeidsvegledning i bispedømmet. Bispedømerådet ønskjer fleire kvinner i presteneste.

Ein søker etter ein prest med breid erfaring som vil trivast med å bu i eit lite lokalsamfunn og med evne til å knytte kontakt med folk og samarbeida med lag og organisasjonar lokalt.

Nynorsk er målforma i kommunen, kyrkja og skule. Søklar må kunna nytta nynorsk. Bispedømmet har javnleg tilbod om arbeidsvegledning.

Stillinga vert løna i stillingskode 0930 sokneprest, i lønsspenn 51-63. Pensjonssinnskot i Statens pensjonskasse. Reiseutgifter vert løna etter gjeldande regulativ. Til løna kjem særlege regulativmessige godtgjerigar.

Nærare opplysningar om stillinga kan ein få hjå seksjonsleiar Liv R. Ågotnes ved Bjørgvin bispedømekontor tlf 55 30 64 84, sokneprest Johnny R. Knutsen i Kvam, tlf 56 55 18 88, eller hjå prost Knut A. Knudsen på Voss, tlf 56 51 96 68.

Søklarar skal oppgje relevante referansar og må registrere seg i www.komptansekart.no for prestar. CV frå kompetansekartet vert sendt elektronisk til Ira@kirken.no. Denne vert nytta som grunnlag for utvida søklarliste. Søknad med CV, kopi av relevante vitnemål og attestar skal sendast til Bjørgvin bispedømeråd, Pb 1960 Nordnes, 5817 BERGEN.

Søknadsfrist: 18.4.06.

Returadresse:
Luther Forlag
Pb 6640 St. Olavs plass
0129 Oslo

UTKOMMER annenhver uke på Luther Forlag og redigeres av praktikumsrektor Halvor Nordhaug, rektor Vidar L. Haanes, prost Jan Otto Myrseth og kapellan Sunniva Gylver. «Fra bokfronten» redigeres av kapellan Morten Erik Stensberg. *e-post: tangenmenighet@senswave.com*

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Pb 6640 St. Olavs plass, 0129 Oslo
Red. sekr.: Eyolf Berg
Tlf. 91 17 65 37
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINNLEGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan sendes til ovenstående e-post adresse.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Björg Gjelsvik,
Bok & Media AS, Grensen 3, 0159 OSLO.
Tlf. 22 00 87 70. Fax. 22 00 87 71.
e-post: bjorg.gjelsvik@bokogmedia.no

Pris kr. 490,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 550,- pr. år.
Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 6 annonsemøduler i LK:

1. *1/2 kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr 375,- +moms
2. *Kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 615,- +moms
3. *Halvside* (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1090,- +moms
4. *Halvside* (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1090,- +moms
5. *3/4 side* (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr 1700,- +moms
6. *Helside* (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 1940,- +moms

ISSN 0332-5431

